TARTALOM

Beköszöntő, terjesztés.....3.o.
POST:.....4.o.
HÍREK.....5-6.o.
Tankcsapda (Beszélgetés Lukáccsal).....7.o.
Megacity 9.....8-9.o.
Nomeansno szövegek.....10.o.
Tom Waits szövegek.....11.o.
Ápolók (riport a zenekarral).....12-14.o.
Kampec Dolores (Live in Szeged).....15.o.
LÁTÓSZÖG (zenei aktualitások).....17-19.o.
Búcsú a gyulai 48-as Klubtól.....19.o.
Mounty Python Flyng World.....20-21.o.
Lou Reed új lemezéről.....22.o.
CMC-Halálmorze.....23.o.
Toplista helyett: Pogues diszkográfia.....23.o.
Erdei Krisztina versei.....24.o.
Radovan Tar[illegible] (Horvátország) versei.....25.o.
Broci rajzok.....24-25.o.
Csömör önmagamtól, avagy Angyalcsinálás (performance).....26.o.
Holtpont (kiállítás és performance).....27.o.

40Ft

NOUVA

rock`n`roll magazin

NOUVA

rock`n`roll magazin

AZ ÉLETJEL FANZINE KIADVÁNYA
MEGJELENIK HÁROM HAVONTA

KÉSZÍTETTE: ARAT MÁTYÁS, RAKK LÁSZLÓ, LIBISH KÁROLY

LEVÉLCÍM: Szentes, Pf.:102, 6601

BEVEZETŐ

A Nouva magazin az Életjel szentesi fanzin kiadványa. Míg azonban az Életjel megmaradt csak helyi terjesztésre, addig szeretnénk a Nouvá-val eljutni az ország minden pontjára.
A magazin felerészben zenei írásokat, felerészben pedig egyéb társművészetekkel foglalkozó cikkekettartalmaz. Ezért talán sokan fognak csodálkozni, miért rock 'n roll magazin az alcíme?
Ezt a szót sajnos az utóbbi időben sok helyen és sokan lejáratták, vagy félremagyarázták. Számunkra azonban a rock 'n roll egyfajta életstílus és világszemlélet. Tág fogalomként értelmezzük, és beletartozónak érzünk mindenkit, aki hasonlóképpen gondolkodik és értelmezi a világot, bármiféle művészeti ágat is használ eszközül önmaga kifejezéséhez.

Jamusch, Wenders, Bódy - rock 'n roll
Henry Miller, Orwel, Hajnóczy - rock 'n roll
Baudler, Villon, Faludy - rock 'n roll
Nomensno, Makám, Ápolók - rock 'n roll
Andy Warhol, Pollock, fe Lugossy - rock 'n roll.

Jó szórakozást!

TerjESZTÉS

Kazetták, LP-k:

- KELET 91
- PG Csoport: Moulin Rouge
- ÚJ Nem: a Tilos az Á-ban
- AMD: A háború borzalmai
- U-AIR: Today's reality
- PROSECTURA: Namármeginteza...
- IRGALMATLAN NŐVÉREK

FANZINE:

Második Látás 5-6,7-8
Hanghordó - kazettaújság №1
Feszültség №4
Isten malaca №1
Trottel- szövegfüzet
A búvárok reménykednek №3
Életjel: №2-3-4.

„Ha valamit kimond az ember, annak egyféle jelentése van. Hiszem, hogy nincs mögöttes jelentés, hanem csak az, amit mond az ember. A mögöttességet azt bele lehet magyarázni. És az egy nagyon szép dolog, ha mögötte lát valamit. De sohasem igaz. Az igaz csak az, amit én gondolok, és a szavak jelentése adja meg az értelmét a dolgoknak. Tehát amit én leírok, az az értelme. Van mögöttesség, de számomra nincs kedves közönség, számomra nincs." /Ápolók/

POLITIKUS [illegible] VAGY MINISZTER

A háború értelmetlen. Legalább annyira, mint azt kiáltják "[illegible]" Végzmy vonal választja el a békét a háborútól. A pacifizmust a militarizmus [illegible] Kiinyó pacifistának lenni békében. Legalább annyira, mint harcosnak lenni a [illegible] borúban. Nagyon tetszik a következő gondolat: "Nincs veszélyesebb egy [illegible] dult pacifistánál." Egy frázisra hasonlít: "A baloldali extremizmus [illegible] áll ahhoz, hogy jobb oldalon tekintsen ki a világba."

Minden egyensúly felborult a földön. Az emberek, csak mint a [illegible] számok, amiket egyesek, [illegible] a politikusok számolnak.

A tv a szatelliteken keresztül, a világ összes tájáról hozza a híreket [illegible] tán 1991-ben megalapítottuk saját országunk. Égő házak, halottak, fegyverek, [illegible] - valóban a mi országunk lenne ez? Valahol Amerikában valaki úgy néz [illegible] gészre, mint a [illegible]. De ez a valaki is csak egy olyan szám mint te vagy ön vagy ő. Mi is valamikor úgy néztünk a háborúra, mint egy szpektakulárisra valamire. De amióta belekóstoltunk, úgy nézünk rá mint valóságra. Igen az [illegible] lóság. Reális csak valaki lenni, és irreális politikusnak lenni. Reális harcosnak lenni, és irreális miniszternek lenni. Ha majd a modern civilizált társadalmak polgárai ezt megértik, megértik majd írásom is. És akkor nem lesz [illegible], nem lesz több tv-manipuláció.

De addig marad a sírás, a vér, a halottak. Béke-utópia. Hatalom és gazdaság utáni vágy-valóság.

A homo sapiens azért lett a [illegible] élőlény a földön, mert a legagresszívabb. Hát rajta! Legyünk mind agresszívak, öljünk a vezérlőcult [illegible] és [illegible] misítsük meg végre ezt a Föld nevű paradicsomot!

Az agresszív és vérszomjas BiGor

Válaszotokat, véleményeteket, [illegible] a következő címre várom: IGOR BASIN, Trzaska 121, 61000 Ljubljana, Slovenija, EX-YU

A fenti levelet Igor Basin-tól kaptuk, aki a Szlovéniai Dike fanzine [illegible] munkatársa

POST

D'IKS FANZINE Nº6

Slovénie est en guerre

Slovénie en guerre

La Slovénie en sang

La Slovénie en sang

Fugazi, Jingo De Lunch, ALL, Primus, Napalm Death, Spoons, Kečer II, Slušaj Najglasnije, koncerti, recenzije...

Života Panić vezérezredes hangsúlyozta: „A Jugoszláv Néphadsereg feladata, hogy az országban minden népet megvédjen, különösen a szerbet."
„Minden állat egyenlő, de vannak köztük egyenlőbbek." (Orwell). napló

HÍREK

Az év elején új lemeze jelent meg John Lydonnak és zenekarának a Publice Image Limited-nek. Előző, kilencedik stúdiólemezük elég gyengére sikerült és minden különösebb visszhang nélkül merült feledésbe. Tavalyi, dupla válogatás albumukra pedig azt mondták a kritikusok, hogy az ellaposodás lemeze, ugyanis dokumentálva van rajta a PIL eddigi munkája. A kezdeti igényes, provokatív fázistól a középszerű, unalmas utolsó munkákig.
Az új lemez címe: "That What Is Not" és az angol kritikusok agyba-főbe dicsérik. Mindenesetre újra úgy szólnak, mint egy zenekar, nem pedig mint Jhonny Lydon és kisérőzenekara. Allan Dias basszusgitáros és John McGeoch gitáros úgy látszik megfelel az excentrikus Lydonnak.

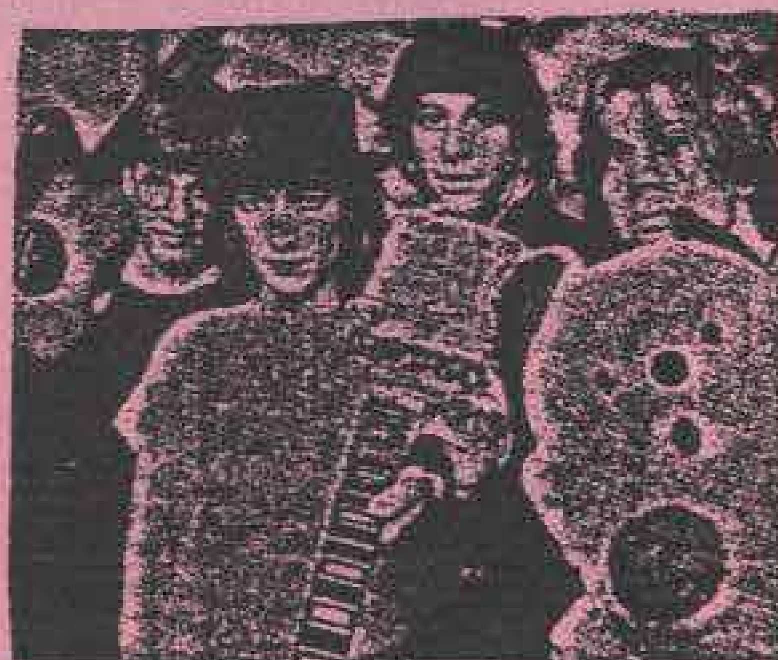
Új lemeze van az Izlandi Sugarcubes-nek (Stick Around For Joy), a Cowboy Junkies-nek (Black Eyed Man), David Byrne-nek (Uh-Oh) és a Henry Hollins Band-nak (The Ende Of Silence).

KÉT BALLÁBAS BAKANCS

Nemrég látott napvilágot az ex-jugoszláviai Kétballábas Bakancs fanzine legújabb, immár hatodik száma. A 'zine régi gárdájából már csak Bábi Attila maradt, a többiek szétröppentek a nagyvilágba. Mindenesetre ez az újságon nem érződik, sőt. Vegytiszta Hard core lap, naprakész, kitűnő minőségű, csak kár, hogy kis példányszámban jelent meg. Megrendelhető az alábbi címen: Bábi Attila Szeged, Pf.: 1035. 6701

- NICK CAVE új lemezének címe: "HENRY'S DREAM" és az MTV-n forgó klippnek a címe: "JACK THE RIPPER".

- A SONIC YOUTH az új lemezén dolgozik Los Angelesben a NIRVANA "NEVER MINDE" lemezén közreműködött csapattal, BUTCH WIG producerrel és ANDY WALLENCE keverővel.
Két új SONIC YOUTH kiadvány is napvilágot látott. Igazi ritkaságok, hiszen kis példányszámban jelentek meg. Az egyik a "600 - DEMOS" címet viseli és a tavaly előtti 600 lemezen szereplő dalok korábbi verzióit tartalmazza. A másik pedig az EVOL lemezük idejéből származó koncertfelvételeket tartalmazza.

Megjelent az Európa-klasszis dzsesszgitáros, Szabó Sándor együttesének, a SzaMaBa triónak első saját kiadású kazettája Concealed Sanctuary címmel. Megrendelhető 400,-Ft-os áron Szabó Sándornál. Címe: 5200 Törökszentmiklós, Kossuth tér 2.II.7. Ugyanitt kapható az együttes Sanctified Land (Megszentelt föld) című, Angliában kiadott CD-je 1100,-Ft-ért. (A művészt és zenei világát bemutató írás az Életjel fanzine 3. számában jelent meg.)

TÍZ LEGKERESETEBB ANGLIAI KALÓZ (bootlen) CD

1. PRINCE "Black Album". Nem kevesebb, mint 15 verziója van Prince híres, kiadott, majd visszavont lemezének.
2. U2 rehearsels/full version. A tavalyi Achtung Baby lemez anyagán alapuló kalóz kiadás CD verziója.
3. REM "Bingó Handjob" Exkluzív csomagolású, 2 picture discet tartalmazó kiadványt egyesek a hivatalosak közt tartanak számon.
4. BEACH BOYS "Smile" Rajongóik egy csoportjának gondozásában jelent meg.
5. ROLLING STONES "Steel Wheels" A Japánban megjelent tripla CD a legjobb bizonyíték, hogy a zenekar Steel Wheels turnéja mennyire sikeres volt.
6. BEATLES "Ultra Rare Trax: Vols I to 6" Kitűnő válogatás a Beatles eddig még meg nem jelent felvételeiből, kitűnő minőségben.
7. SMITHS "Live at Oxford Polytechnik" A csak 500 példányban megjelent CD-t az első amerikai Bootlegek közt tartják számon.
8. NIRVANA "Demos and Rarities" A Németországból Angliába titokzatos utakon érkező lemez kiadója ismeretlen.
9. VELVET UNDERGROUND "Live" A tejes anyaga annak a koncertnek, amelyet a Mercury cég hivatalos változatban, de jócskán szelektálva megjelentetett.
10. KEITH RICHARDS "Live at Hollywood Palladium" Ez a Japánban kiadott CD utáni kereslet a Virgin céget arra kényszerítette, hogy hivatalosan is megjelentesse a korongot.

-vox-

TANKCSAPDA

1992. április 10-én régi adósságát törlesztette a Fanatic Műhely a szentesi koncertlátogató közönségnek. A tavaly októbere óta ígérgettük a debreceni Tankcsapda fellépését. A mostani koncert csatlakozott ahhoz a rendezvénysorozathoz, amelyet az évenként Szentesen megrendezett Országos Diákszínjátszók találkozójára a Proscenium Társaság és a Fidesszel együtt dolgozó Fanatic Műhely szervezett. A riport a koncert után készült a zenekar gitáros-énekesével.

■.: SZENTESI KONCERT.....
L.: Azt szokták mondani: Volt már jobb és lesz is jobb. Én jól éreztem magam a színpadon.

■.: LETETTED A GITÁRT EGYSZER.....
L.: A srác annyira be volt pidilva, nyomta a dumát, azt mondta, beszélni akar a mikrofonba. Hát akkor beszéljen...

■.: POGÓ.....
L.: Elősz\u00f6ris a pogó mint tánc, vagy mint tetszésnyilvánítási forma a punk vagy Hc zenekarok jellemzője. Nem hiszem, hogy punk vagy Hc zenét játszanánk. Felőlem a közönség pogózhat, vagy csápolhat, vagy azt csinál amit akar, csak másokat ne verjenek össze, meg saját magukat se.

■.: TANKCSAPDA HELYE A MAGYAR FÜGGETLEN ZENÉBEN.....
L.: A tetején. (ha-ha) Olyasfajta rockzene, amit még más nem nagyon játszik. Valamifajta rock meg rock'n'roll. Az az igazság, most a Rock'n'rollt nem szeretem, mert mostanában a R'n'r szót mindenféle szír-szar dologra rámondják.

■.: AC/DC-BUZZCOCKS-MEGACITY 4-TANKCSAPDA......
L.: Figyelj. A Buzzcocks-ot ismertem már 15 éves koromban, de akkor hatással nem voltak rám. A felsorolás szubjektív vélemény. Van aki az AC/DC-hez hasonlít, van aki a Motörhead-hez, van aki még mindig punk zenekarnak tart. Én azt hiszem, mindenkinek a saját döntésére van bízva, hogy milyen zenekarnak tart minket. Mi azt csináljuk, ami a fejünkből meg a kezünkből kijön. Aztán ki mit gondol az már az ő dolga. A Megacity 4-et én nem is ismerem, úgyhogy...

■.: DROG.....
L.: Sem mellette, sem ellene. Megpróbálunk egyféle tükörképet adni. Ha valaki ellene van, az a saját dolga. Nem akarunk buzdítani sem. Nem akarunk propagandát csinálni. Mindenkinek tudni kéne, mit is kezdjenek vele. Órákat tudnék neked most erről mesélni, de a lényeg, hogy se ellene, se mellette.

■.: A DOBOS DICSEŐVESE.....
Az volt a legjobb koncertünk, amikor egy fehér ló bejött a színpadra és belenarapott a cintányérba. 10.000,-Ft-ot érő ló volt, úgy hívták... Hogy is hívták? - Kis-ködmön.

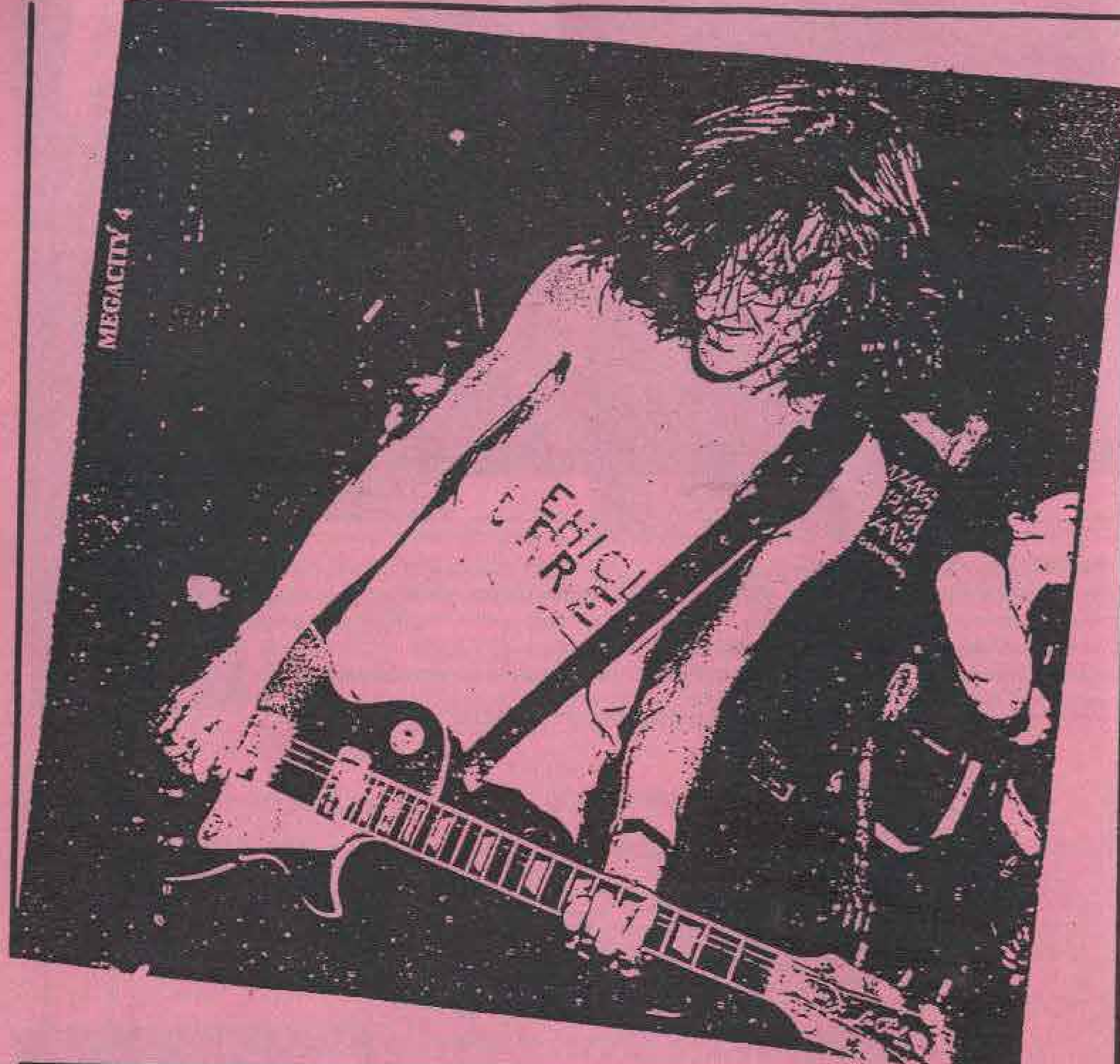
■.: AURÓRA.....
L.: A barátság az továbbra is megvan. A zenei stílusokban pl. a punk'n'roll idején valóban voltak összecsengések. Pár szám elmenne Auróra számnak is, de mostmár a két zenekar stílusa annyira eltér, hogy végülis zene vonatkozásban nem vagyunk egy vonalon. Mai napig is koncertezünk néha együtt. Pl. egy hónapja a Pecsában léptünk fel együtt.

■. LEMEZ.....
L.: Nyáron vesszük fel, egyértelműen be fog bizonyosodni, hogy nem Auróra.

■.: BOVÉBBAN A LEMEZRŐL......
L.: Titok (kórusban)

■.: NA DE MÉGIS.....
L.: Egyenlőre ennyit! Ha tudunk konkrétumot mondani, informálni fogunk.
A menedzser: Egy biztos. Az időpont. A decemberi lemezpiacra szeretnénk megjelentetni. Akkorra kerülne a boltokba.
A dobos: Amikor a fenerló...

LUKÁCSAL senki BESZÉLGETETT......

MC5-1=MC4

MC4

Valóságban nem is a MEGA CITY 4 nevű zenekarról lesz itt szó. Ők csak mint példa lesznek felhasználva. Mint jó példa. De lesz rossz példa is. Lehet, hogy a cikk végére én is rossz példává válok. Aki véleményt mer mondani, azzal ez elő szokott fordulni.

A rock 'n roll-t már sokan és sokféleképpen definiálták. A legáltalánosabb és egyben legelfogadottabb is, miszerint a R'N' több, már meglévő, ismert zenei irányzat egyfajta szinbiózisa. (Nekem személy szerint legjobban az tetszik: "A rock 'n roll nem egy tánc!")

Függetlenül a definicióktól a rock 'n roll antológiájának könyve egyre vastagabb. Ebben a könyvben az utóbbi évtized a különböző irányzatok, zenei formák-összefolyásának, összemosódásának a fejezetét írta. Lassan eltűnt a komoly és a könnyű zene közti határ, változik a jazz, sokrétűsödik a filmzene. A saját mikrokozmoszaikban élő hippyk és punkok pedig azon veszik észre magukat, hogy lassan ugyanazokat a zenekarokat hallgatják.

A 80-as évek hangja sokszínű volt. Tele meg-meg újjuló, transzformálódó zenésszel, zenekarral. Had említsek pár példát: Az újhullámos POLICE-ból kiváló STING, a szintén az újhullámmal induló DIRE STRAITS, vagy a U2 tündöklése és ellaposodása. De elég ha csak neveket sorolok fel: MIKE OLDFIELD, VANGELIS, PAT METHENY, stb...

Ezek után,ha valaki ma eredeti zenét szeretne játszani, saját hangzást kialakítani, annak egy bizonyos fokú extremitással járó kisérletezésbe kell kezdenie. De a minden áron az eredetiségre való törekvés napjaink egyik legnagyobb téveszméje. És nem csak a zenében, de általában a művészetekben. Ehhez persze nem kis mértékben hozzájárultak a műkritikusok is, akik előnyben részesítették a számukra eredetinek tartott alkotásokat.

De álljunk meg itt. Szűkítsük le a kört.

A 80-as évek folyamán a rock 'n roll-ban egy egész seregre való fiatal zenekar jelentkezett, akik jól gazdálkodtak a punk örökségével. Párosították azt saját érzelmeikkel és így egészen új kifejezési formákig jutottak el. (Sonic Youth, Rem, Hüsker Dü..).

Viszont egy másik része az akkor induló fiatal zenekaroknak beleesett a minden áron az eredetiségre való törekvés csapdájába. Itt kerülnek a képbe (a szinpadra) aztán a betonkeverők, motorosfűrészek, csövek, vasak. (A békesség kedvéért a nevek felsorolása elmarad.) Érdekes, hogy az eredmény teljesen váratlan lett. A poziciók felcserélődtek. Az első csoportba sorolt zenekarok, mint már említettem, meglepő eredetiséggel szólaltak meg, míg a másik csoport "újjítói" olyan végletekbe sodródtak, mint az élvezhetetlenség, zajártalom, stb. Habár nem hagyhatjuk figyelmen kívül, hogy ennek az irányzatnak is van közönsége.

És most érkeztünk el a MEGA CITY 4 - hoz. 1988 táján a provinciális angliai FARENBORO városkából indultak, és mire első lemezükig eljutottak, az angliai szintéren már kialakult az úgynevezett "szentháromság", amit a Stone Roses, a Fools Gold cymű számuk tizenvalahány változatával, a Happy Mandays a pletykáival és a House of Love az első hallásra megnyerő, de valójában bárgyú pop dalocskáival képezett. Ilyen zenekarok társaságában a MEGACYTI 4 friss vérnek bizonyult.

A már említett első Tranzophobia címú lemezük hallgatásakor első benyomásunk, hogy mintha ezt már hallottuk volna valahol. Talán az első Hüsker Dö lemezeken, vagy a Ramones, esetleg az AC/DC korongjain? De leginkább a Buzzcocks agresszív és érzékien dallamos számai ugranak be. Elégedettlenség, szerelem, cinizmus, érzelmek, finoman összepasszított éles és kemény gitárfutamok, többszólamú vokálok és energia, ami a koncertjeiken szinte lejön a szinpadról (vagy ha nem, a közönség megy fel).

Dancing Days Are Over, Cleare Blue Sky, Miles Apart, Dont ever Leave Me,stb..

WIZ az ÉNEKES, DANNY a gitáros, GARRY a BŐGŐS és a DOBOS CHRIS nyiltan, gátlástalanul felsorolják a zenekarokat, akik hatással voltak rájuk. Sőt. A velük készített interjúk alkalmával egy-két új névvel még igyekeznek meg is toldani a listát. A kritikusok, akik eddig is dilemmában voltak a zenéjük behatárolásával, ekkorra már végképp nem tudják eldönteni, hová is tegyék a zenekart. Pop vagy punk, esetleg pop core vagy garázs rock?

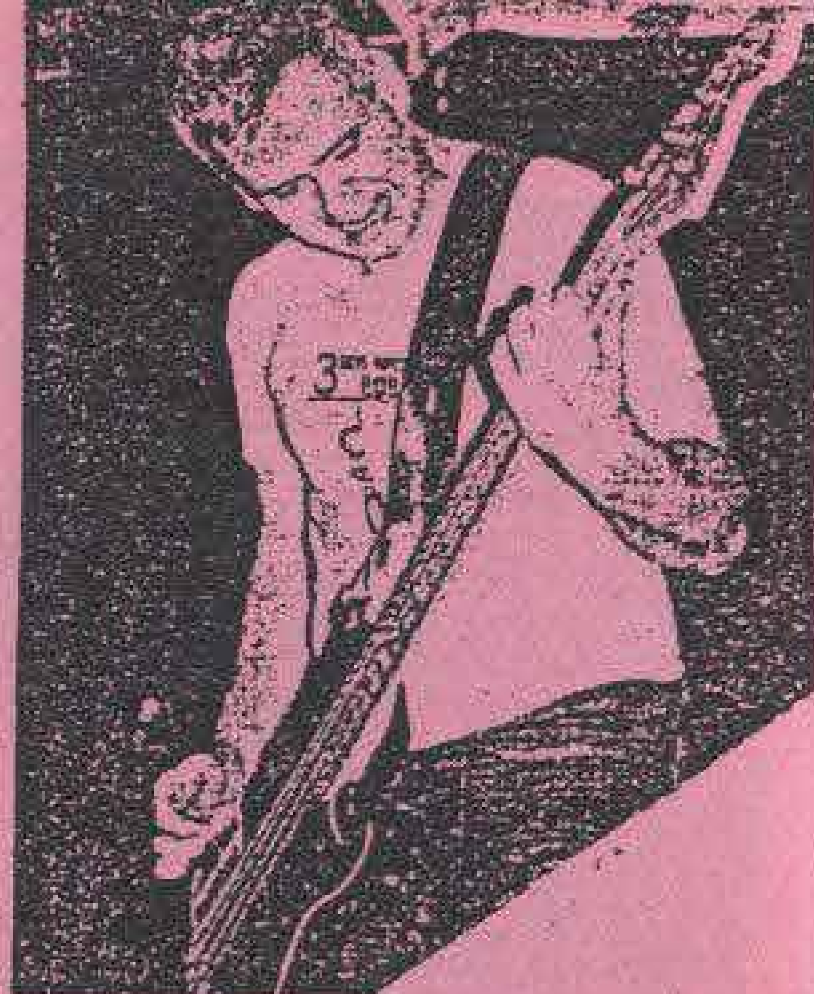
Aztán piacra dobtak még egy lemezt "Who cares wins" címmel, majd még egyet és lassan eljutottak oda, hogy az emberek kezdtek megbarátkozni a ténnyel, hogy tíz év után ismét jött egy zenekar, aki semmi újat nem csinál és mégis nagyon jó. Vagy az olyan párosításra, mint a vad, nyers gitárzene és az indulatok fűtötte, de mégis érzéki szövegek. Még mindig vevők volnánk? Szerintem igen, és remélem egy darabig így is marad.

Örvendetesnek tartom, hogy manapság egyre több fiatal zenekar gondolkodik így. Úgy érzem ilyenkor, hogy a punk 77-es nagytakarítása nem volt hiábavaló.

A rock 'n roll lényege az évek folyamán nem változott, csak mindig más és más formában nyilvánult meg. Voltak krízises évei, mint például a hetvenes évek eleje, amikor nagy halottjait gyászolta, vagy az elüzletiesedés, amit napjaink független kiadóházai ellensúlyoznak, de ⟶
újabb és újabb generációk nőnek fel és találnak magukra benne. Mert ahogy Ian Dury mondaná: "SEX AND DRUGS AND ROCK 'n ROLL, ALL I WANTED SO."

- senki -

NOMEANSNO

A NAP MELYEN MINDEN SEMMIVÉ VÁLT
(The day everytihng became nothing)

Aznap, amikor minden semmivé lett
álltam egy utcai lámpa altt, kívánva
bár lenne egy cipim, Nem emlékszem semmi
furcsára, de volt valami a levegőbe
és az ég beborult
Nem voltam éhznél. Jobban untam az egészet, semhogy törődjek vele
Villám nem csörrent, fény sem villant, rakéták
sem hullottak az égből.
Ez nem volt alattomos támadás
Csak hirtelen jött ez a szörnyű hiány
A dolgok megváltoztak (ez biztos?)

Aznap amikor minden semmivé lett
nem érinthetted meg ujjaiddal azt ami elromlott
A sikátorok még mindig koszosak voltak
a szemét bűzlött, és nem volt pánik az utcákon.
Csak nagy bánat az arcokon, a szemekben
a horror és a teljes meglepetés keveréke
és nem volt apokalipszis, senki sem hallott hangot
az égből, nem voltak csodák.
senki sem sikoltozott, senki sem kérdezte
miért. Csak mintha minden elért volna valahogy
Csendbe meghalt. HAGYJ HÁT MEGHALNI!

Nem emlékszem mi történt azután
mentem meglátogatni egy ismerős nőt
az összes közös bennünk a jó szex volt
és most nem emlékszem a címére.
nemúgyvan, csupa idegen, összejöttünk és
alakítottunk egy bizottságot, megvitatni a problémát
olyasmiről beszélgettünk, mint kölcsönös romlás
és érzelmi felelősség.
nem emlékszem a novembre, így Bobnak hívom magam
furcsa Bobnak lenni, de hozzászokom majd
muszáj.

Patkánytestvér
(Brother rat)

Gyerünk ki és nézd, mit nézünk
Gyerünk ki és nézd.
Csak Te meg én, csak Te meg én
és nem lesz több testvér
testvér
kicsit visszatekintünk és az életről beszélünk.
és a jóról, és hogy mi a jó.
az életről beszélünk, és hogy mi a jó.
és nem lesz több
testvér, pajtás, haver, bajtárs, barát
még vége nem lesz.
egy kézrázás, egy haver
egy kés a hátba, egy kés a hátba
veszek neked egy sört, egy kés a hátba
és nem lesz több
testvér
egyek vagyunk, te meg én
Testvérek vagyunk, testvérek, harcra készen
barátok végek
Testvérek vagyunk
a végéig
a végedig
Patkány testvér.

TOM WAITS

Számodra őrzöm szerelmem

Számodra őrzöm szerelmem
Korai még a cirkuszra
Bárba menni túl késő
Senki sem alszik, az újságáruson kívül
És senki sem zajong ebben a városban.
CSak a kutyák
A tejesek
És én.

A lányok itt úgy néznek ki, mint a Cadillack-ok
És nem szeretik az idegeneket
Benéznék de félek
Hogy nem fogadsz vissza
Eladnám ezt a mesét
Csak magam mellett tudhassalak.

Tudom, hogy az én hibám
Nem tudok viselkedni
Tönkreteszek mindent, amihez hozzányúlok
Valószínűleg letartóztatnak
És majd ha a sírban leszek
Számodra őrzöm a szerelmem.

15 dollárt adtam egy kurvának
Akin túl sok festék volt és törött a cipője sarka
Szemei csak olcsó plágiumok voltak
Ki akart húzni
De te tudod, hogy csak téged szeretlek.

Ne hallgass a szóbeszédre
Ami rólam kering
Fele olyan rossz se vagyok
Mint ahogy mondják
Teljesen megbolondulok
Baby hát nem látod
Számodra őrzöm szerelmem.

(1980)

A katona holmija
Edények és ütők
És frakkok
Asztalterítők és patentos bőr cipők
fürdőköpenyek
és tekegolyó
és klarinétok és gyűrűk
Ennek a rádiónak
csak egy biztosítékja hiányzik
foltozó, foltok
A katona holmija
A puskája, csizmája tele földdel
Ezt a dicsőségért
ezt pedig értem
és midnen csak egy dollár
a dobozban.

Mandzsettagomb, rackapnik
trófeák és fogsűrűk
az összeköttetés jó
csak fülek nem
nyakkendő boxkesztűk.
Ez a hegyező berozsdásodott
ki lehet vasalni azt a hűtpadlást
a motorháztetőn

———

foltozó, foltok
a katona holmija.
a csizmája tele földdel, a puská...
ezt a dicsőségért
ezt pedig értem
és minden csak egy dollár
ebben a dobozban.

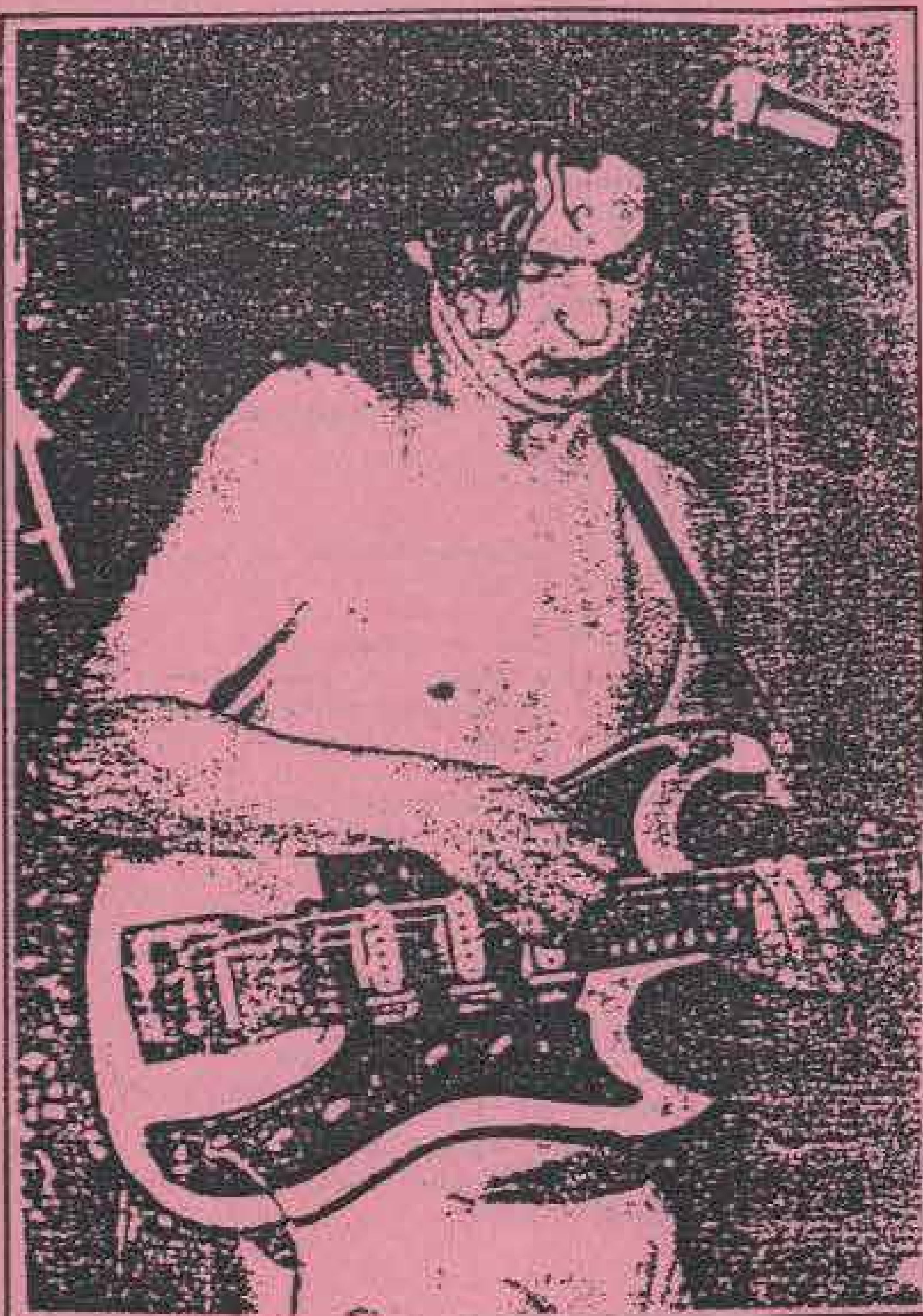
(1982)

San Diego Szerenád
Sohasem láttam a reggelt
Amig nem maradtam ébren egész éjjel
Sohasem láttam a napot
Amig le nem oltottad a lámpát
Nem láttam a szülővárosom
Amig túl sokáig nem voltam távol
Nem hallottam a dallamot
Amig nem volt szükségem a dalra
Nem láttam a fehér vonalat
Amig le nem tértem az útról
Nem gondoltam, hogy kellesz
Amig nem követtelek a tömegben
Nem mondtam, hogy szeretlek
Amig teljesen el nem veszítettelek
Nem igértem a szivem
Amig majdnem megőrültem
Nem láttam a keleti partot
Amig nyugatra nem mentem
Nem vettem észre a holdfényt
Amig melleidre nem sütött
Sohasem képzeltelek el valaki mással
Megpróbálva féltékennyé tenni
Nem láttam könnyeket sohasem
Amig arcodról le nem folytak.
(1974)

Ápolók

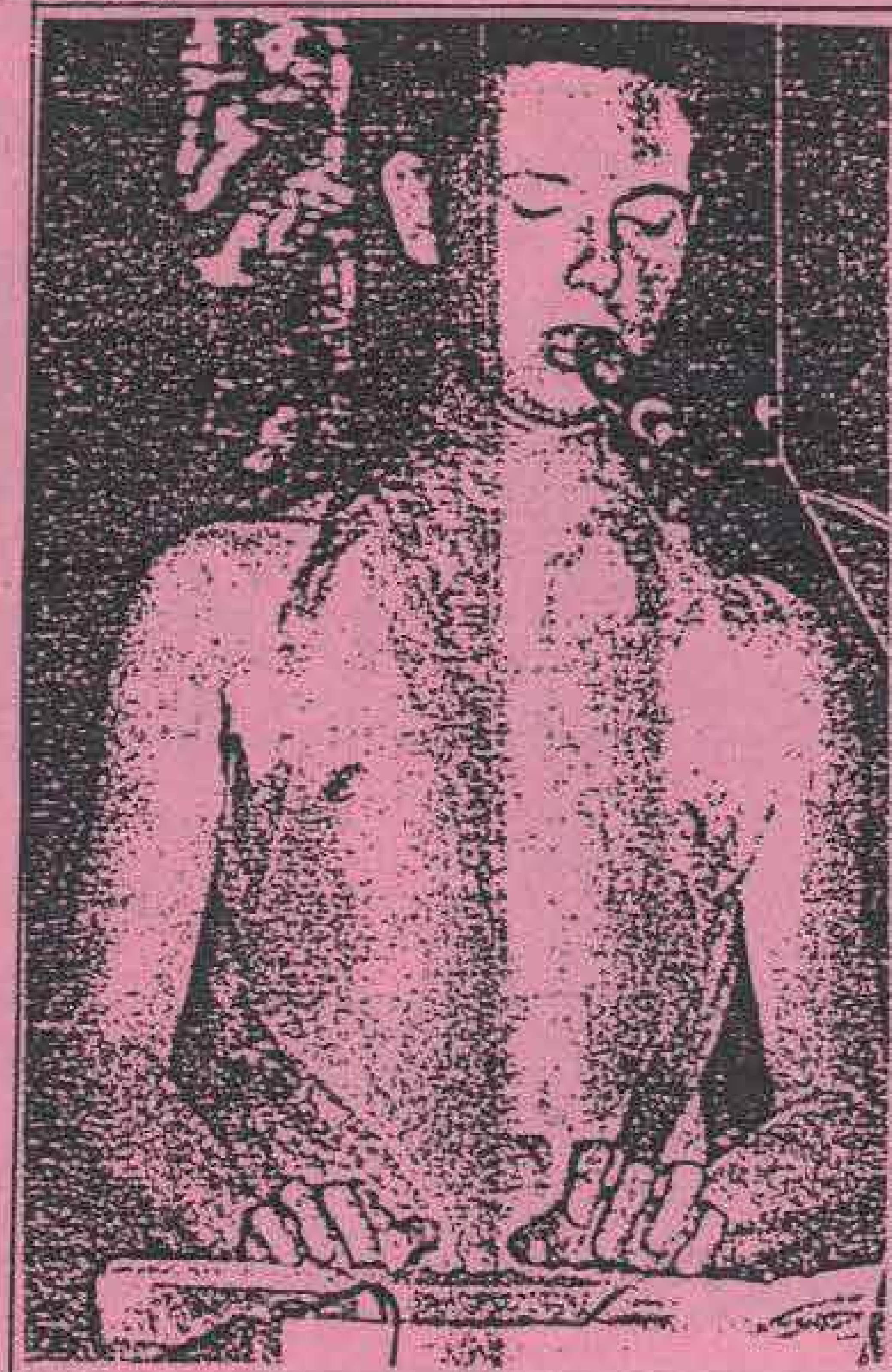
"HIBBANT meseZEne"

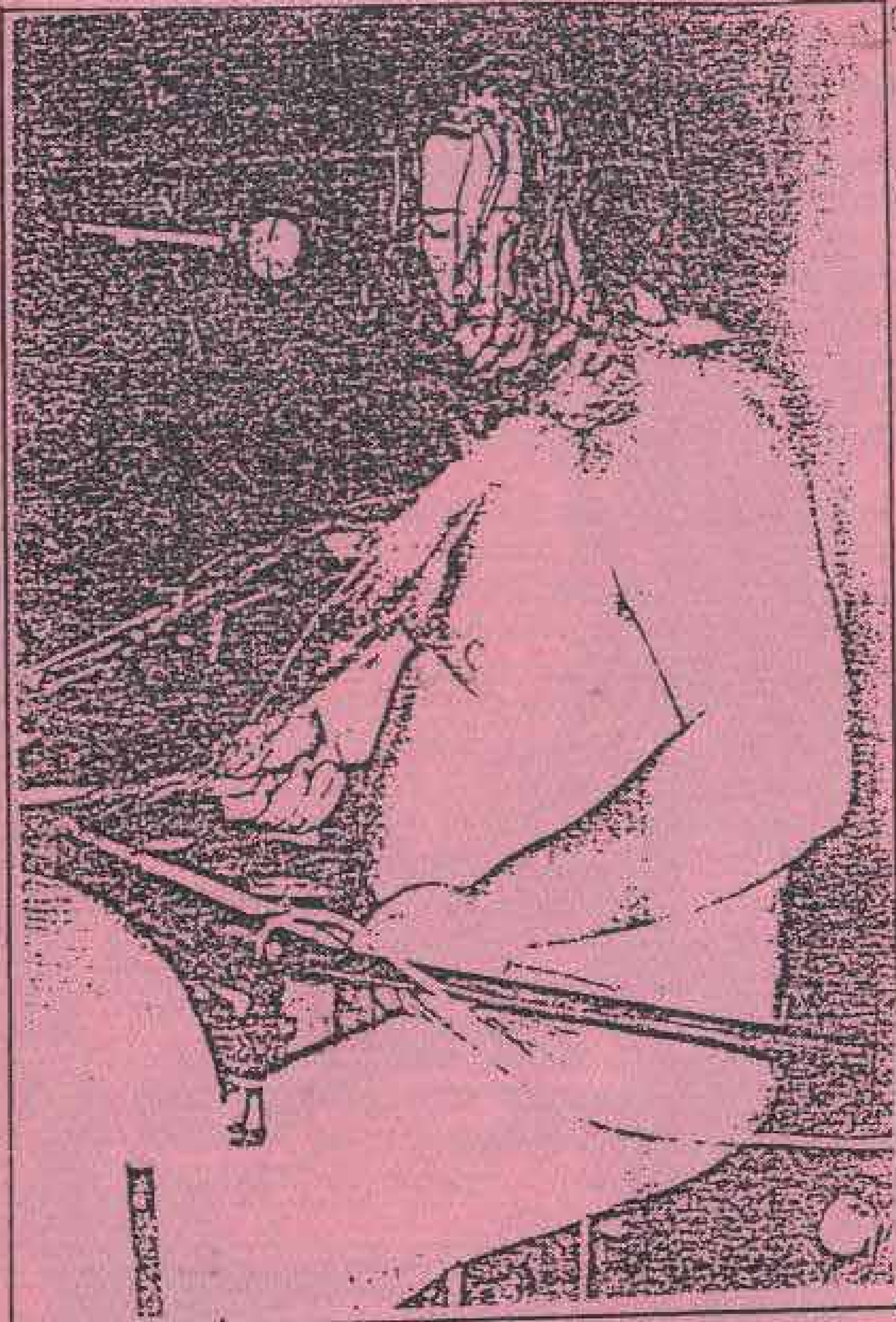

Ezen a vidéken szokatlan zenei és szövegvilágot képviselő Ápolók zenekar lépett fel február 7-én Szentesen. Városunkban nagyon kevesen ismerik a leginkább a Bizottsághoz hasonlítható miskolci csapatot. Erről a hasonlóságról, és egyéb dolgokról ültünk le beszélgetni a koncert előtt a zenekar tagjaival.

AM: Nem cseng a nevetek túlzottan ismerten Szentesen. Kérlek mondjátok hát el, kik is az Ápolók?
GS: Az Ápolók az 4 embernek a tevékenysége. Mi alkotjuk ezt az alkotóközösséget. Ami tényleg alkot, kivéve, amikor nem. Szoktunk próbálni is, és amikor próbálunk, gyönyörű szép számokat szoktunk írni.
FI: Ezeket úgy hívjuk, hogy számok, de lehet úgy is, hogy nóták, dalok, slágerek. Tehát olyan dolgok, amelyeket az emberek dúdolgatnak. Akár a cipészinasok is. Mi erre törekszünk.
GS: A legközelebbi számok igérem a közönségnek, sokkal fülbemászóbbak és érthetőbbek lesznek, mint a mostani Ápolók számok. Törekszünk arra, hogy Ti mint közönség jobban megértsétek a számokat a jövőben, mert amit az István ír, azt egyszerűen lehetetlen megérteni.
FI: Mindannyian arra törekszünk, hogy minnél inkább dallamos és fütyülhető számokat írjunk. A szöveg-érthetőség az nagyon fontos. Ha valamit kimond az ember, annak egyféle jelentése van. Hiszem, hogy nincs mögöttes jelentés, hanem csak az, amit mond az ember. A mögöttességet azt bele lehet magyarázni. És az egy nagyon szép dolog, ha mögötte lát valamit. De sohasem igaz. Az igaz csak az, amit én gondolok, és a szavak jelentése adja meg az értelmét a dolgoknak. Tehát amit én leírok, az az értelme. Van mögöttesség, de számomra nincs kedves közönség, számomra nincs.
AM: Sok embert a Ti tevékenységetek a Bizottságra emlékeztet. Mi erről a véleményetek?
GP: Szerintem az összehasonlítés számunkra pozitív. A Bizottság zenekar végülis hozott valamit. Tulajdonképpen a szaga az egésznek hasonlatos a Bizottsághoz. De ez nem az a fajta zene, ami igazán műfajba sorolható. Annyi csak a különbség közöttünk, amennyibe más emberek vagyunk, mint ők. Felvállaljuk ezt a hasonlóságot, de ha valaki jobban megfigyeli a tevékenységünket, ez azért mégsem az. Ha az egyik számot a másikkal hasonlítjuk össze, kiderülhet a különbség. Érzületébe hasonlóak csak.
AM: Bésszoktátok Ti magatokat valami műfajba sorolni? Gondolok itt alternatív, dada, kabaré, stb.?
FI: A kabaré az egy szimpatikus kifejezés, azt szoktuk is használni. Szerintem amit mi csinálunk, az a kabaréhoz áll legközelebb. Ha már mindenféleképpen be kell skatulyázni: azt hiszem ez kabaré. Hozzám tehát személy szerint Fény fehér Istvánhoz a legközelebb áll: Kazal László, Rátonyi Róbert és a kabaré ősei.
GS: Ami nekem a legjobban tetszett, azt Rácz Mihály barátunk fogalmazta meg az Ápolókról. Ezt most csak elismétlem - elnézést azoktól, akik már olvasták - : "hibbant mesezenének"nevezte az Ápolókat. Ami szerintem nagyon találó. A Bizottsághoz való hasonlóságról csak annyit: személyesen is ismerünk belőlük párat. Barátaink közé tartoznak valamilyen szinten. Csak a közönségtől függ, ők minek érzik az Ápolókat.
AM: Végül is teljesen mindegy minek nevezzük a Ti zenéteket. Van-e erre, amit Ti csináltok Magyarországon igény, van-e közönségetek és fel tudtok-e rendszeresen lépni?

GS: Én nagyon szeretném, ha lenne rá igény. Ha minél többen hallgatnák. Minél nagyobb lene a közönsége ennek a zenének. Ha szeretnének és tapsolnának. De a többieknek szerintem teljesen más a véleményük. Szerintem lesz is előbb-utóbb ennek a zenének közönsége. Én már kb. 8 éve csinálom, és a többiek se ma kezdték. Öt éve, mióta együtt vagyunk és szeretnénk, ha ez olyan szinten menne, mint egy slágerkoktél. Minél többször kell ezt a zenét meghallgatni. Mert én például minél többször játszom el egy számot, annál jobban tetszik, és ezt tudom ajánlani a közönségnek is. Mert az Ápolók zenéje az egy ilyen zene. Hasonlíthatnám a régi progresszív vonalhoz. Azt is többször kellett meghallgatni. De mi nem vagyunk annyira komolyak, mint a progresszív vonal. Gondolok it a King Crimson-ra vagy a Pink Floydra.
FI: Ne haragudj, de ezzel én nem értek egyet kedves Samu. Mi humorosabbak vagyunk inkább, és bár nem szivesen használom ezt a szót, de azt hiszem irónikusabbak is. Igen, irónikusabbak. A humoros azért jobb szó, mert például a Kazal Laci is humorosnak tartja magát. Lehet, hogy mi is olyan szinten vagyunk humorosak, mint a Kazal Laci. Ezt személy szerint nem szeretném. De a humor az nagyon fontos dolog. Manapság jó dolgot csinálni, tehát jó művészetet, ha már ilyen globálisan fogalmazunk, hogy művészet: jót tehát csak humorosan lehet csinálni. Mert a humor az magasabbrendű dolog, mint például a tragédia. a humorban tehát benne van a tragédia is.
AM: Az Ápolók Miskolcon nem egy elszigetelt, magányosan dolgozó csoport, hanem úgy tudom Ártalom néven, több zenekart és művészt fogtok magatok köré.
GS: Az Ártalom most már csak inkább egy terjesztés - ennyire redukálódott a dolog. Az Ártalom ezen kivül még egy egyesületet jelent. Ilyen kultúrális vagy művészeti akármi, ami Miskolcon a Gárdonyi Géza Művelődési Házban működik. Itt Farkas Bálint a Ház igazgatója, akit mi ezen egyesület vezetőjévé választottunk.
GGY: Annyit had fűzzek hozzá, hogy az Ártalom nem csak zenekarokból szerveződött. Annak idején volt benne 4 zenekar: a Zum Blum Plac, a Viktor Hugó és a Nyomorultak, és a Magyar Vizsla az Ápolókon kivül. Akik közül már egy se működik az Ápolókon kivül. Ezen kivül még vannak az Ártalomban emberek, például a Faragó. Ő találta ki az Ártalom nevet is. Vannak közöttünk, akik a költészettel foglalkoznak, van aki szobrászkodik.
AM: Ezek azok az emberek, akiket az Ártalom .. fanzinetekben bemutattok?
GGY: Igen. Ebbe még a Joó Péter szobrai szoktak benne lenni. Vagy Hernádi Iván festményei és grafikái olykor. Verseket azt szinte mindenki ír. Meg a zenekar baráti körébez tartozó emberek.
AM: Mennyire vagytok Ti otthon Miskolcon ismertek?
FI: Lehet, hogy most nagyzó véleménynek fog hallatszani, de csak mi vagyunk Miskolcon, akik igazi művészetet csinálunk.
GGY: Miskolc művészeti képéhez feltétlenül hozzátartozik az Ártalom, ez egyfajta vonalat ad. Mert van ugyan egy-két hivatalos alakítója ennek az egésznek, de hát ők inkább ülnek a babérjaikon, túlnyomórészt. Másrészt népszerűnek nem mondhatnánk az Ápolókat Miskolcon. Van egy réteg, akik vonzódnak azért az egészhez, ami körülvesz bennünket. Elég ismertek, vagy inkább hirhedtek vagyunk a fiatalok körében.
GS: Azzal én egyáltalán nem értek egyet hogy csak mi csinálunk művészetet Miskolcon.
AM: Az egyáltalán művészet, amit Ti csináltok?

GS: Szerintem egyáltalán nem. István szerint igen. Ez attól függ,a művészetet hogyan értelmezzük, és magának a szónak a lényegét. De ebbe most szerintem ne bonyolódjunk bele, mert semmi értelme. A művészetet értelmezze úgy mindenki ahogy akarja. Én szerintem mi nem csinálunk művészetet.
FI: Szerintem csak mi csinálunk művészetet. Ez egy alapvetően ellentétes véleménynek tűnik, viszont Samuval mi ugyanarra gondolunk. Végülis az Ápolók lényege ez a kontraszt.
GS: Az én véleményem szerint nagyon sok jó zenekar van Miskolcon. Ott van például a Kabinet RT., akik egy nagyon profi zenekar, és a saját maga stílusában nagyon jó zenét játszik. De a legszínvonalasabb hard-core zenét a U-AIR játsza. A Gárdonyiból ismerjük őket, ahol fel szoktak ők is lépni. A Gárdonyi különben egy nagyon jó hely, ahol várják azokat a zenekarokat, akik nem a megszokott zenét játszák.
AM: Az idő rovidsége miatt utoljára azt szeretném, ha bemutatkoznátok, mert itt titeket nem igen ismernek. Kik vagytok, mit csináltok, és tanultatok-e zenélni?
GS: Gecse Sándor vagyok és gitáron játszom. Senkitől nem tanultam gitározni, szerencsére! És ezt mindenkinek ajánlhatom, hogy ne járjon tanárhoz. Az autódidakta módszer a legjobb. Gyerekek tehát - hajrá mindenki gitározzon. Szevasztok.
GGY: Zsil Gosztonyi György vagyok. A dobok nagy püfölője. Én is csatlakozom a Samu véleményéhez. Én úgy kezdtem, hogy vettem egy dobot, és a padláson elkezdtem püfölni hideg téli estéken. Így tudja az ember csak azt nyújtani, ami ő maga - egy idő után. Így nem fog idegen hatásokkal szennyeződni. Ha egyszer komolyan veszi, úgyis megtanul a saját nyelvén játszani.
FI: Fény Fehér István vagyok és tanultam zenélni. 6 éves koromtól 12 éves koromig tanultam klasszikus zongorán. Egyébként szintetizátoron játszom, furulyán, tangoharmonikán ha van, álpán sípon, sípor., dobon, nádihegedűn. Én is hiszek az autódidakta módszerben, mégis szeretnék megtanulni profin zenélni, bár erre semmi esélyem nincs, mivel szerintem tehetségtelen vagyok. De azért megpróbálkozom vele, kerül amibe kerül. Viszontlátásra! Mindenkit ölelek!
KT: Kozák Tibor vagyok, basszusgitáros, és a Gárdonyiban büfés, ahol a Beázó nevű büfét vezetjük a barátnőmmel. Én azt ajánlom,mindenkinek el kell menni gitározni tanulni legalább 2-3 hónapig. Ahog megutáltatják vele az Égi Lovas és ehhez hasonló marhaságokat. És utána saját elképzelés után kezd el zenélni.

Arató

KAMPEC DOLORES

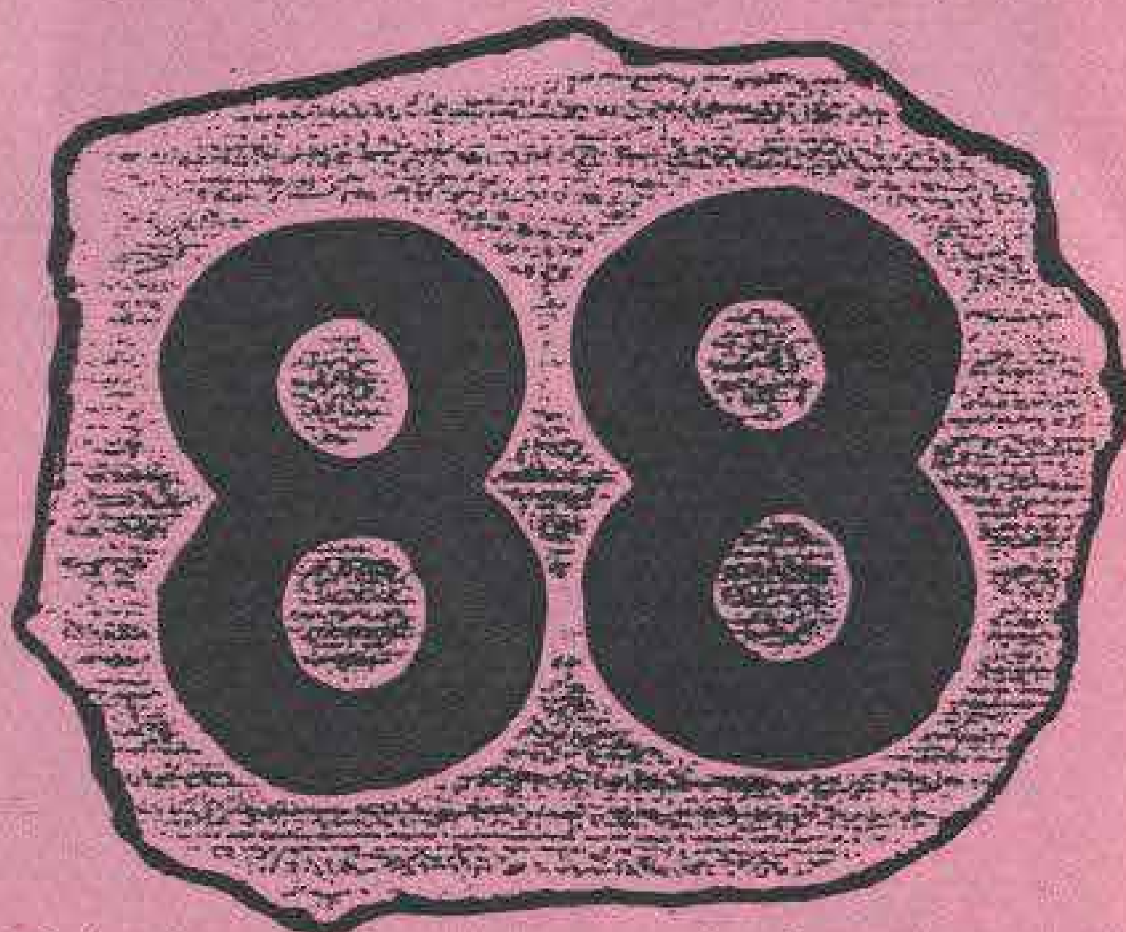

LIVE IN SZEGED

MI TÖRTÉNT A '88-CAL?

Pontos dátumot közölni sajnos lehetetlen, de tény, hogy valamikor a 91-es év folyamán feloszlott a szegedi '88 nevű trió. Annak idején az a zenekar egyike volt azoknak, akik megszerettették velem a magyarországi punk zenét. A Kubai nők, a Frommer baby, vagy a Mindennek vége számomra még most is hitelesebbnek tűnik, mint a jelenlegi "punkok" mindenáron politikai mondanivalóit erőltető fogvicsorgatása.
Az itt látható beszélgetés tavaly december végén zajlott Szegeden a JATE Klubban Hunyadi Zsolttal, a '88 volt dobosával. Mivel nekem akkor eszembe sem jutott, hogy ezt valamikor le fogom írni, most igyekszem a memóriámtól telló legnagyobb hitelességgel felidézni az elhangzottakat.
- A '88 azon kevés vidéki zenekarok egyike, akik országszerte, így Budapesten is népszerűek. Hogy csináltátok?
- Mindenki azt mond, amit akar a Fekete Lyukról, meg Nagy Gyuláról, nekünk igenis sokat segítettek. Még annak idején, amikor nem is Fekete Lyuk néven működött az egész, játszottunk ott egy punkfesztiválon a régi QSS-sal, meg az Aurórával közösen. Aztán valahogy ott ragadtunk. Egyébként sem válogattunk sokat a fellépési lehetőségek között. Játszottunk mi Szentendrén a 101-es klubban is, ami akkoriban állati nagy skinhead törzshelynek számított. Tőlünk csak egyedül Bőr, az akkori énekes volt kopasz, mi meg vállig érő hajjal játszottuk a műsorunkat.
- Annál is inkább meglepő a zenekar népszerűsége, mert titeket, mint a C.P.G. utódját tartották nyilván. Gondolom nemcsak a közönség...
- Hát nem. Volt úgy, hogy Szegeden egyszerűen jobb volt nem is próbálkozni. Különböző rajtaütésszerű fellépéseink voltak más zenekarok koncertjein. Vagy kitaláltunk valami álnevet, aztán két-három centis betűnagysággal ráírtuk a plakátra, alá pedig jó nagyban a dátumot, hogy: '88 milyen hónap, hanyadikán. Ezt a (a)-la hatósági szemmel tartást egyébként Varga Zalinak is köszönhetjük... (Ő volt a C.P.G. és a '88 basszusgitárosa, egyedül őt nem ültették le - kiskorú lévén - annak idején. "csak" másfél év felfüggesztettet kapott.)
- Nem olyan régen olvastam egy cikket a Csongrád megyei Hírlapban, amiben egy újságíró néhány ifjú bőrfejű segítségével próbálja megfejteni, hogy mit is jelent az, hogy '88. Ők azt hozták ki belőle, hogy az ábécé nyolcadik betűje H, így 88 az H.H., vagyis Heil Hitler.
- Ez jó. Hát van ilyen is, tényleg. Egyébként a 88 egy nyugat-európai terror szervezet neve volt. Ezért használtuk úgy régen, hogy 88-as csoport. Szóval semmivel sem más, mint például az ETA. Aztán egyszer a Patkány (a volt gitáros) kitalálta, hogy a C.P.G.-t állítólag a BTK 88. §-a alapján ítélték el Állam elleni izgatásért. Lehet.

CSOPORT

- Annyi év együtt zenélés után miért oszlott fel a '88?
- Valahogy elfogyott az energia. Talán az volt a baj, hogy már régóta ugyanazt a programot játszottuk. Ráálltunk egy stílusra, ami lehet, hogy jó volt, lehet, hogy nem, de mi nem tudtunk igazán továbblépni. Persze megtehettük volna - mintahogy nagyon sok zenekar meg is teszi -, hogy felcseréljük a hangok sorrendjét, teszünk bele egy-két új zenei részt, új szöveget írunk és kész az új szám, de hosszútávon ez is odavezet, ahol most vagyunk. Tőlünk ezt a fajta zenét várták, ha mást csinálunk, akkor csalódnak bennünk, ha folytattuk volna, akkor beszállunk egy olyan körhintába, ami nekünk már nem okoz örömet. Persze a közönség reakciója egy ideig feledtetni tudja ezt a dolgot, de végül is, az már nem lett volna az igazi. Aztán az utóbbi időben már egy jó szövegíró is hiányzott...
- Hallottam olyat, hogy dec.6-án a FG-vész klubban mégegyszer felléptek. Aztán mégsem.
- Ezt most hallom először. Biztos valami félreértés lehet. Nem terveztünk fellépést.
- A '88 után számos demo kazetta maradt fenn. Te melyiket tartod a legjobbnak?
- Technikailag biztos, hogy a Hollandiában készült felvételeink a legjobbak.
- Ki mit csinál most a zenekar tagjai közül?
- Varga Zoli a Variolában gitározik-énekel, Tofi, ha jól tudom, a Csontbrigád volt tagjaival zenél egy Rock'n roll bandában, Patkány mindenfélével foglalkozik, nem tudom, hogy a Mizantrophy nevű zenekara létezik-e még. Én egy srác-cal egészen furcsa új zenéket próbálok összehozni, aminek semmi köze a '88-hoz. Lehet, hogy egyszer beveszünk még valakit, vagy csinálunk egy fellépést, de az is lehet, hogy megmarad hobby szinten az egész.

Nagyjából ennyi mindent tudtam meg akkor, ott, a JATE klubban a '88-ról. Nem tudom, milyen kommentár illene még ide a zenekarról, az mindenesetre tény, hogy egy tehetséges együttessel kevesebb van a magyar rockzenében. Talán vigasztalhatna az a tudat, hogy volt erejük a csúcson abbahagyni és beismerni, hogy kifulladtak (valószínűleg sok profi zenekar sohasem lesz képes erre), vagy hallgathatnám a fennmaradt koncert és demo felvételeiket... De minek?? "Hölgyeim és uraim! Mindennek vége!"

Klucsai Barna

LÁTÓSZÖG

Miről is van tehát szó? Vagyok én, aki egy-két dolgot meglátok, meghallok/hallgatok, és mindezekről van egy spéci véleményem, melyet nem rejtek véka alá. Adott tehát a látásmódom, mely talán nem szokványos, és amelyet egyfajta értékorientáltság jellemez. A zene területéről szeretném a figyelmet felhívni olyan alkotásokra, melyeket a napi fogyasztás mellett hosszabb távon is elviselhetőnek tartok. Ez a látószög ugyan olykor szűrös is lehet, de reményeim szerint e nagyon rövid kis blokkok talán egy picit észrevétetik a múló időnek ellenálló állócsillagokat is! Első alkalommal az 1991. év eseményeiből válogattam, illetve van néhány friss hírem is, melyekből műfajilag nem kívánok szelektálni. A kemény metálkék hangulatnak meg kell férnie a csokiszínű rap vagy a fagyosfehér techno-pop csillogások között. Színes világunkban miért lenne muszáj csak egy színt szeretnünk!?

Talán láttátok már néhányan a The Doors című filmet, mely a legendás rockzenész, Jim Morrison pályáján keresztül próbál egy korszakot, egy művészeti/zenei mozgalmat, illetve gondolkodásmódot bemutatni. Morrison költő, zenész, szexmániás életművész, de legfőképpen divatos példakép. A megsemmisülés, az elmúlás művésze, kinek érzékeny, tiszta lelke mélyéről az alkohol és egyéb ajzószerek felszaggatták az embertelen, sokszor erkölcstelen cselekedeteket. Élete, munkássága a Doors -együttes tagjaként lett ismert, korai, 1971. júliusi halálával pedig legenda. A látásmódjában egyéni, gondolatiságában összetett, filozófikus film elsősorban a már érettebb tizenhat évesnél idősebb nézőinek képes a szexuális jelenetek, a nem teljesen irodalmi nyelv és a koncertképek élvezetén túl teljesebb, mélyebb élményt is adni.

A The Doors filmmel kapcsolatosan kell megemlítenem egy régebbi, az egészen fiatal zenehallgatók által talán kevésbé ismert albumot. Vándor az úton címmel 1987-ben jelent meg a Hobo Blues Band dupla koncertlemeze, melyen a Jim Morrison emlékére készült műsoruk hallható. Hoboék tiszteletteljes és korrekt, szuggesztív előadásában feltárul a Doors zenéje és Földes László értő ferditő-fordításában az angolul nem tudó hallgatók számára Morrison szövegeinek hangulata.

Az idősebbek még emlékezhetnek egy ős-rocker csapatra, a Led Zeppelin -re. A zenekar már nem létezik, de dalaik tovább élnek a Dread Zeppelin néven szereplő amerikai banda műsorában. A nyíltan Zeppelin-paródiára szerveződött együttes legújabb, 5,000,000 (ötmillió) című lemezének borítója az eredeti Zeppelin negyedik albumának átértelmezése. A felvett saját számok és a négy Zep-dal ("Lépcsőház a Mennybe", "A dal ugyanaz marad", "Senki sem hibás", "Ködös hegyi ugrás") mellett egy Bob Marley sláger és egy - figyelem! - klasszikus blues is "áldozatául esett" a népszerű zenekar ambícióinak. Ha véletlenül találkoztok e kaotikus, eredeti, magasröptű látomással, legalább egyszer hallgassátok meg!

Biztos akad közöttetek néhány rajongója a rap néven ismert zenének. Az egyes szaklapokban hip hop (csípőrángás) nevű stílus jópofa, avagy néha zordon (fiú)előadói között számomra feltűnően hat a tavaly húszéves brit csillag, Monie Love éneke. A feketebőrű előadónő számaiban minden olyan elem megtalálható, amely ezt a ritmikus élőújságot az angolul nem tudó (fehér)emberek

számára idegenné teszi, és mégis néha kellemesen zeneivé válik produkciója (például az It's A Shame - Szégyen - című szám hat változatában). Utolsó lemeze Down To Earth (Le a földre) címen jelent meg.

A Kispál És A Borz néven szereplő trió kiadta első lemezét Naphoz Holddal címen. A zenekar amellett, hogy eredeti, néha kemény, döngölt ritmusú zenét színvonalasan játszik, avval is elnyerte szimpátiámat, hogy olcsó, könnyen kifizethető helyeken is fellépett (Csongrádon 50,- Forint volt). Lovasi András szövegei abszurdak, néha zavarosak, illetve máskor költőiek, de semmiképpen sem szokványosak. Újhullámos éneke, basszusjátéka meghatározó a zenében. Kispál András gitározása fantáziadús, hangulatos; a doboknál pedig Bräutigam Gábor pontosan, kellő beleérzéssel tevékenykedik. Lelkem rajta, nekem tetszik!

Október utolsó szombat estjére a szombathelyi Natural Blues Band fellépését hirdették a tatabánya-újvárosi Sakk-Matt Blues Klub szervezői. A rock fénykorát megidéző szertartás előadói elsősorban a Cream, John Mayall, Eric Clapton, Jimi Hendrix programjaiból válogattak, a termet zsúfolásig megtöltő hallgatóság igaz örömére. Zsoldos "Báró" Zoltán és Domby Bertalan kezében izzott a gitár nyaka a dögös régi darabok eljátszásakor. A Capella Savaria régizene-együttes barokk-hegedűjét a rockgitárra cserélő Báró a virgák mellett énekelt és harmonikázott is, Scheer József pedig basszusgitáron, illetve Kovács "Lujzi" Lajos a dobok mellől hozta a pontos ritmusképleteket. Örömzenéjüket nemcsak önmaguk, de a táncolók és a "csak" hallgatók is élvezték.

Másfajta nosztalgia jegyében adta teltházas koncertjét a Petőfi Csarnok hallgatóságának az After Crying -zenekar. Az első műsorrész saját számai után ugyanis eljátszották a King Crimson -együttes Islands (Szigetek) című 1971-es albumának dalait. A lemez megjelenésekor még zömmel hátulgombolós korú előadókat az egyetemes zenei értékek tisztelete, valamint zenei világuk gyökereinek a bemutatása vezette e rockdarabok előadásában. A csoport két motorja, Pejtsik Péter (cselló, ének) és Vedres Csaba (zongora, ének) mellett fúvósok, brácsás, gitáros, énekes és szükség szerint dobos alkotja a fellépőgárdát. Saját számaik dallamvonalai szépek, néha romantikusak, szövegeik érzékenyek, olykor költőiek. Stílusukban egységbe olvad a progresszív (és underground) rock, a kortárs kamarazene és a dzsez. Olykor európai szintű produkciójukkal már "csak" Európába kellene eljutniuk. Tehetségük és zenéjük megvan hozzá!

Általam ismert legjobb albumuk, a Rising from the Sea (Kiemelkedés a tengerből) jellegzetességei: az üvöltő, szinte hangmagasság nélküli énektémák, a gyakori ritmusváltásokkal élénkített, agresszív ritmusrészleg és fantáziadús gitárjáték. Az 1989-ben megjelent albumon Bernie (gitár), Paul Arakari (ének, basszusgitár), Ray Mensh (gitár) és Syke Bornetto (dobok) tevékenykedett. Kezdő metálosok: ha az első két percet kibírtátok, akkor nem reménytelen az esetetek!

Az idén már tizenhét éves punk megjelenésével az a frissesség került be az elüzletiesedett és túltechnicizált rockzenébe, amely nélkül talán a műfaj belefulladt volna az érdektelenségbe. A kezdeti, néha agyrohasztóan primitív és nihilistaként minden értéket elvető, de őszinte fellángolást - egy reményvesztett nemzedék kitörési kísérletét - igen hamar meghódította az üzlet. Emiatt (is) a stílus művelői között egyre több igazi zenész akadt. A zenei különbözőségek hatására kialakultak az olyan irányzatok, mint az art-punk, psycho-punk, hardcore és a többi. Mindezt azért is tartottam fontosnak megemlíteni, mert megjelent az új Siouxsie And The Banshees nagylemez, a Superstition (Babona). A punk kezdeteitől az élvonalban tartózkodó együttes pályája jól reprezentálja e zene fejlődésének irányát. Énekesnőjük kezdetben eszelős, kiabálós stílusával megidézett fekete mágia sötét tónusú szenvelgéssé változott; a zene veszített lendületéből és fésületlenségéből. Viszont ez a ma talán leszálló ágban lévő együttes már puszta létével ujjat mutatott a punk kihalásában bízóknak. Lemezük lehet példa vagy cáfolat, én kíváncsi vagyok rá!

Az évek zárásával mindig megjelennek a különféle listák, összegzések. Egy ilyen értékelést készített a Magyar Jazz Szövetség kritikusi és kutatási szekciója, csak magyar dzsezalbumok között válogatva. A két alkalommal, nyilvános zenehallgatással egybekötött ülésen két kategóriában szavazták meg az 1991-es év lemezét. Tradicionális albumok között az Orient Dixieland Jazz -együttes Wang-Wang Blues, modern dzsezlemezek között pedig a Binder & Shotham -duó Dance Music (Tánczene) című produkciója végzett az első helyen. Egy későbbi időben a lemezekről talán fogunk kritikát, vagy ismertetőt közölni.

Szívem szerint az új Trottel, vagy a Bisztro Blues lemezekről is írnék néhány sort, de inkább mindkettőről egy kritika-jellegű ismertetést fabrikálok. Addig is, míg az új lapszám elkészül: a szerencse és a jó zene legyen veletek!

KARI

BÚCSÚ A 48-as KLUB-tól

"Temetésre szól az ének.."
Bizony az utolsó bulira gyűltünk össze Gyulán, több százan a 48-as Klubban. Tudtuk, hiszen a plakátokon fel volt tüntetve, hogy utoljára szólalnak meg itt ma este a hangfalak.
A közönség és a szomszéd kocsma hangulatán nem lehetett észrevenni, hogy különösebb ború burkolná.
A helyi AKEA nevű zenekar kezdte a programot. Sajnos a szöveget nem értettem,, de lendületes és ritmusos zenéjük mindenképpen elismerésre méltó volt. Bevallom, hogy csak időnként voltam a teremben, mert azokat az ismerősöket jártam végig, aki hasonló bulikon feltűnnek.
A következő a sorban a debreceni P.G.Csoport volt. Eddig csak hallottam a zenekarról, ill. kazettájukat ismerem. Éppen ezért nem tudom viszonyítani a koncertet más fellépéseikhez, de amit itt produkáltak, az számomra lenyűgöző volt. Mielőtt öt mondatnyi jelzőt írnék róluk, mindenkinek csak annyit: nézzék meg őket májusban Szentesen!
Külön kiemelném, hogy az est folyamán Jantyik Zsolt volt az egyetlen énekes, aki többször kiemelte a jelentőségét a helynek, az időnek és az eseménynek.
A sorban a következő a majdnem hazai földön játszó Mihil muzsikája vegyes érzelmeket keltett bennem. Bizonyos dalok kevésbé fogtak meg (ami a zenei világok különbözőségéből adódott), más számok nagyon jók voltak. Remélem őket is mihamarabb hallhatjuk és láthatjuk Szentesen.
Az est befejező produkciója volt a Kispál és a Borz. Elég rendesen beharangozták őket.
Az igazság az, hogy annak ellenére, hogy a Kispál és a Borz nem áll hozzám közel, azt el kell ismerjem: óriási sikerük volt. Amit csinálnak, és ahogy az profi. Mégis zavar valahogy az, amikor valaki azt mondja: "Szia közönség!"
Aztán vége, hazajöttünk. Egy égő kihunyt (újra), és a kalappal azok előtt az emberek előtt, akik eddig - mindenféle piszkálódásnak kitéve magukat - vállalták a bulik szervezését, irányítását.
Reménykedve jut az ember eszébe a híres angol bűnfilmsorozat zárószlogenje: "Lesz még Hungari show!!!"

SINSY

Kinek az ötlete volt a Monty Python's Flying Circus?

John Cleese: "Szerintem az enyém, de ezt minden Pythonos elmondja magáról. Emlékezőtehetségünk nem dicsekszik valami nagy következetességről. A legjobb helyzetben Michael Plain volt közülünk, mivel ő naplót írt, s ebben önmagának adta a pálmát."

MONTY PYTHON'S

FLYING WORLD

Létezett a világon egyszer egy Monty Python nevű csoport. Nagyon mulatságos dolgokat műveltek. Annyira mulatságos dolgokat, hogy szinte lehetetlen írni róluk. Ami pedig talán még lehetetlenebb, azok a filmjeik. A tartalom és a forma tökéletes szintézisét, amilyet filmjeikben teremtettek, szinte lehetetlen papíron bemutatni. Valami merőben újszerűt, valami fantasztikusan szellemes és addig soha nem látott színes világot keltett életre a hat, különös tehetséggel megáldott színész-író.

Külsőjük alapján akár a londoni konzervatív nyársspolgárok reprezentatív küldöttségét is képviselhették, habár bárhová besorolni őket, még csak külsőjük alapján is, bizonytalan, hiszen a legkülönbözőbb figurákat képesek eljátszani valahányan. Olyannyira, hogy a néző már azt se tudja, mit lát, csak érzi, hogy a sugárzástól, ami a hat embertől árad, a szűnés az oldalában, ami a nevetéstől indukálódott, egyre erősebb.

Autentikus, eredeti létezésmódjuk képezte humorukkal a legtöbb újat hozták a műfaj területén az utóbbi két évtizedben. A ködös albion olyan sztárjait utasítván maguk mögé, mint Dave Allen vagy Benny Hill! Egy új fogalomnak teremtettek létjogosultságot, aminek a neve: Angol humor.

Michael Plain, Graham Chapman, Erik Idle, Terry Jones, Terry Gilliam és John Cleese.

Ők heten azok, akik 1969 táján a teljesen semmitmondó Monty Python név alatt közösen kezdtek el dolgozni. Első munkájaik félórás epizódok voltak és a Monty Pythons Flying Circuse címet kapták. A tévétársaságok számára kicsit botrányosnak tűntek, ezért vonakodtak tőlük, de a BBC megbízott bennük és műsorra tűzte azokat.

Kapván az alkalmon, szinte rögtön a feje tetejére állították mindent, a repülő cirkusz első részeivel, amik rövid jelenetekből és animációs részekből álltak. Egyértelmű volt, hogy nem a fölchözragadt emberek számára készítették produkcióikat. Azok számára meglehetősen idétlennek tűntek, hiszen jeleneteik nem poénokkal záródtak, hanem azok átfolytak egymásba, ezért nem volt ritkaság, hogy az epizódok szereplői keveredtek egymással. Néha váratlanul feltűnt egy páncélba öltözött ember és leütötte az éppen beszélő szereplőt egy megkopasztott csirkével. Végletes abszurditással vannak ezek a darabok átszőve, ami talán a legjellemzőbb is a csoportra. Nem létezett a számukra olyan dolog, amit ne lehetett volna fokozni, eszeletlenül összekeverni. Parodizálni személyeket a leglehetetlenebb dolgokkal összekapcsolva. Trockij és egy ír énekesnő egyazon személyben? Vagy egy vicc karton, ami elolvasása után mindenki meghal a nevetéstől. Urlaprtve az íróját is. Aztán a viccet megkaparintja az angol hadsereg és németre fordított változatát beveti a II. világháborúban, ahol a vicc kétségbevonhatatlan érdemeket szerez.

"És most valami egészen más". Ez lett első mozifilmjük címe. Biztosra mentek. Régebbi, bevált trükkök egyvelege alkotja a filmet, egy amolyan "best off". Egy lépéssel továbbot jelentett ez a csoportnak, és ez a lépés a lehető legjobbra sikerült. A félórás adagok másfél órásra való emelése igen súlyos "csapást" jelentett a nézők számára. Második filmjükben mindazt, amit addig csináltak, most megpróbálták egy témára koncentrálni. Az áldozat Arthur király lett, a film címe pedig Monty Python és a Szent kehely. Magyarországon Gyalog Galopp címen került bemutatásra. Lehet, hogy egyes jelenetei miatt kapta ezt az idétlen címet, mindenesetre feleslegesnek tartom olcsó kis szellemeskedéssel megtoldani az amúgy magáért beszélő produkciót. A filmben teljesen önkényesen mutatták be a legendát, anélkül, hogy ismételnék magukat, vagy elveszítenék a film közelsem egyenes vonalát, laza könnyedséggel hozták végig a "nehéz páncélt". Olyan felejthetetlen jelenetekre épült a film, mint amikor Arthur királyt és társait egy barlang rettenetes őre, egy fehér nyuszi, támad meg, és irgalmat nem ismerve tépi, marcangolja őket. Vér mindenfelé, de nem mesélem tovább, akit érdekel, nézze meg.

Fantasztikus film, amit még fantasztikusabb követett.[x1] 1979-ben készült el a következő M.P. film: a "Brian élete". Lényegében semmi új, én egyes jelenetek még finomabbra lettek csiszolva, mint előző munkáikban.

A film Jézus életének az árnyékában kovályó Brianról szól, akit már születésekor, a Háromkirályok összekevernek a Megváltóval, de a többi szenteket sem kímélik, sőt maga a nagy V-vel írt vallás is terítékre kerül, a jelenetben, amikoris Brian a szentek és a hiszékenyek korában, akaratlanul a félreértések és a véletlenek közrejátszásával, maga is vallást alapít. Hiába tiltakozik és menekül a megbolondult emberektől, azok leborulnak előtte, majd mindenhová követik. Számos egy és kétértelmű kaland után, szegény feje a keresztfán végzi, maga sem tudván miért, hiszen ő csak egy Brian. A Monty Pythoni abszurditás csúcspontja pedig, amikor többszáz keresztrefeszített kórusban énekli, hogy az életet a vidámabb oldaláról kell nézni.

Melegen ajánlom a filmet, még ha ki is átkoznak miatta, az újabban oly divatos vallási felekezeteknek, de a hagyományos rétinek is.

És ez még mindig nem minden. Tevékenységük csúcspontja és egyben utolsó közös munkájuk előtt már a kritika is kalapot emelt. A Cannes-ban bemutatott. "Az Élet értelme" című filmjüket a nemzetközi zsűri különdíjjal jutalmazta, közönség viszont változatlanul megoszlott. Egyesek botrányon bömböltek, míg mások fuldokoltak a nevetéstől. A Cannes-i zsűritől függetlenül, szerintem is ez legjobb munkájuk. Színorkánszerűen szellemes, viszont nem annyira elvont, mint a Monty Pythons Flying Circus ciklus.

Érdekes, hogy minél komolyabb, összetettebb témához nyúltak, a filmjeik annál jobbak lettek. A középkori legenda sajátságos interpletálását követte a hit egy teljesen szokatlan szemszögből való megvilágítása, majd pedig az örök téma: az élet értelme. Lehet, hogy ha valami minél komolyabb, annál nevetségesebb? És minden alapjában véve egyszerű, csak mi komplikáljuk el?

A filmben mindenesetre valami ilyesmiről van szó. Visszatértek a gyökereikhez, a rövid jelenetekhez, amik mind kapcsolatban vannak az élettel valamilyen módon, na de mi másképp?!

Van itt születés és halál, idős hivatalnokok lázadása és elhajózása, valamint buta amerikaiak esete a halállal, na és persze az élet értelme pontosan meghatározva és mellékesen megemlítve (Ne dohányozz, tartózkodj, egyél sokat friss levegőn, ne idegeskedj, stb.,stb..... Legalább olyan komolytalan válasz, mint a kérdés)

Ezek lettek volna a csoport főbb állomásai, a közbeeső dicséretek pedig az én véleményem. Emellett adtak még ki könyveket, lemezeket és szerepeltek színpadon is. Az amatőrök lelkesedésével ragadtak meg minden alkalmat, csak hogy kreativitásuknak teret adjanak.[x2]

Mindezek ellenére a kép nem volna teljes róluk, ha a csoport tagjainak önálló munkáiról, csak pár szót is nem szólnánk. Legtermékenyebb közülük kétségkívül Terry Gillian és John Cleese. Gillian elsősorban mint rendező próbálkozik, váltakozó sikerrel. Olyan filmek kerültek ki többek között a keze alól, mint a Time Bandits, Münchausen vagy a legújabb Fisher King és a Brazil, amiről azt beszélték, hogy az egyetlen film, amelyről egy országot neveztek el. Filmjeinek kétségkívül megvannak a saját értékei, de a Monty Pythoni világhoz nem állnak igazán közel. Ugyanez a helyzet John Cleese-el is, aki elsősorban sajátságos komikusi adottságait kamatoztatja. A Fawlty Towers tévésorozatban szerencsétlen panziótulajdonost játszott, majd a Clockwise című filmben szerepelt. Ezt követte a Fish Called Vanda komédia és nemrég a Terry Jones írta és rendezte Erik The Viking című filmben alakította a vadak királyát.

Sajnos írásom nem fejezhetem be valamilyen jó kis szellemeskedéssel. Mint tudjuk Monty Python produkciónak csak az számít, ahol mind a heten szerepelnek. Ennek értelmében újabb Monty Python filmeket nem láthatunk. Az ok pedig, hogy Graham Chapman eltávozott az élők sorából. Feleslegesnek tartom most személyiségéről áradozni. Érdemei kétségbevonhatatlanok. Bátorsága szintúgy. (Ő volt, aki már a kezdetekor merte vállalni a nyilvánosság előtt homoszexuális mivoltát.)

Sajnálom őt, és egy kicsit azokat is, akik a Monty Python név hallatán csak egy kicsit se mosolyodnak el. VÉGE

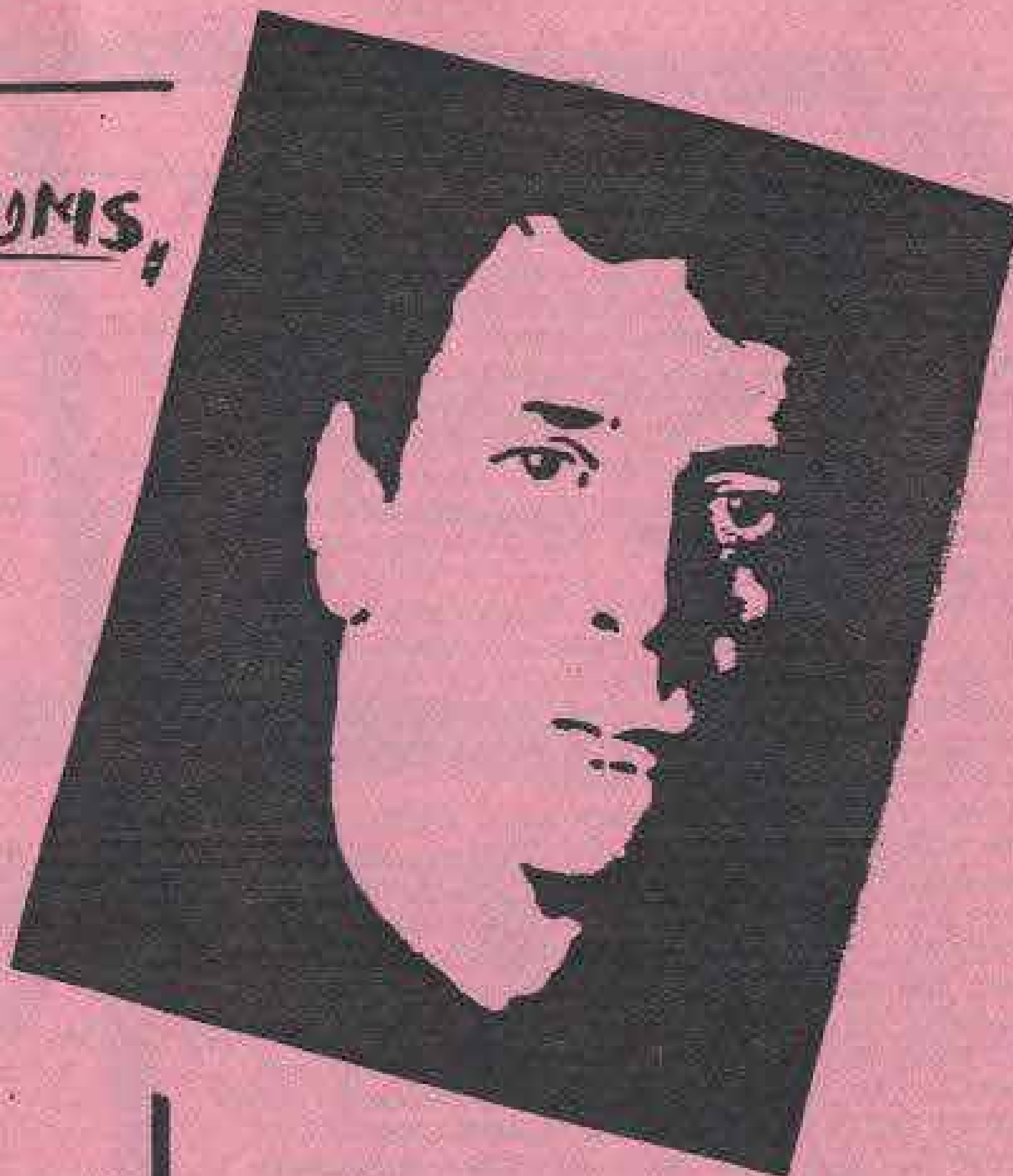
x1 Kedves olvasó írásom középen tart.

x2 Már majdnem itt a vége.

"YOU CANT BEAT

TWO GUITAR BASS & DRUMS"

Lou Reedről sok mindent el lehetne mondani, csak azt nem, hogy kiszámítható lenne. Ilyen volt már a Velvetben, ilyen a Metal Masin Music lemezen és ilyen volt nemrég, amikor John Galeel közösen Andy Warhol emlékének adóztak. Állandóan konfliktusban valakivel. Néha az egész világgal, de ha jobb nem akadt, saját magával. Hihetetlen beleéléssel tudott azonosulni dalai szereplőivel. Olyan mértékben, hogy a szerep néha már valósággá vált. De minden jött és elmúlt. Emléke egy ránc az arcon, vagy egy ősz hajszál.

Legújabb, Magic and Loss lemezén nem ragadtatja el magát. Inkább mesél. Akaratlanul is az a kép jut eszembe, amikor pár évvel ezelőtt Nelson Mandela tiszteletére rendezett koncerten egy szál gitárral kiállt az emberek elé, eljátszott két számot (Dirty Bul., Last Great Am. Whale), megköszönte a figyelmet és lelépett. Fergeteges tapsot kapott. Visszatérésének a pillanatai voltak ezek.

A nyolcvanas években kiadott lemezein, Legendary Hearts, New Sensation, Mistral, érthetetlen visszaesés tapasztalható. A zene sablonos lett, a szövegek feleslegesen részletezők. Erősen középszerű minősítést kaptak úgy a közönség, mint a kritikusok részéről.

Karierében a kitudja hanyadik visszatérést a 88-ban kiadott New York című album jelentette. Egycsapásra megtalálta itt a hangzást és a szavakat is. Két évre rá a John Caleel közösen készített Songs For Orella korongon már újra magabiztos, letisztult, őszinte.

Úgy szövegileg, mint zeneileg a Magic And Loss méltó folytatása a fentebb említett két albumnak. Slágereket nem tartalmaz, amik eladnák vagy reklámoznák. A lemez egy egészet alkot, aminek vannak hevesebb és visszafogottabb részei. Jelzői a szomorúsán, szorongás, misztikum, elmúlás. Tartalmilag, tematikusságánál fogva, nagyon összetett. Magic And Loss. Varázslat és elveszejtés. Már a címe is sokmindent takarhat.

Minden szám valaki története. Mintha egy többrészes, de egy témára írt könyvet vagy filmet olvasnánk, ill. néznénk. Egymást követik a vallomások, a történetek. Minden számhoz két cím tartozik. Az első annak tartalmára utal, ami már magában is egy egész, de ha közvetlenül egymás után, megszakítás nélkül hallgatjuk a számokat, a másodiknak feltüntetett címek alapján, egy teljesen új képet kapunk a lemezről. (Persze csak a szövegek ismeretében) Mintha egy másik térben játszódna, ahol szellemek vannak és varázslat. Lou Reed sohasem merült ilyen mélyre.

Képek sorát jelentoti meg, és ha nem is kötelezi el magát valami divatos frázis mellett, változatlanul "Walk on the wild side". Számára minden lemez egy újabb fejezet az életében. Ha valaha a bársony földalatti világ hangja volt, akkor ma a három akord királya.

senki

"Hát nem volna csodálatos megzenésíteni egy szöveget, amit James Joyce vagy Raymond Chandler írt? Chandler kezdettől fogva inspirált, mert hihetetlen képeket tudott kiváltani bennem, nagyon kevés szóval. Én is valami hasonlót szeretnék elérni a saját szövegeimmel. Az emberekben mindél részletesebb és élethűbb képeket kiváltani.
A R'n'rnak nem kell okvetlenül butának lennie."

(Lou Reed)

"Andy Warholt, mikor még a Velvet Underground dolgait rendezte megkérdezték: Igaz-e, hogy a Velvettel ingyen lépnek fel?
"Igen" - felelte Andy. "Hát akkor miből élnek?" - hangzott a következő kérdés. A Mester egy kicsit gondolkodott, majd angyali, ártatlan képet vágott és így szólt: "Jól teleesszük magunkat a partykon, ahová állandóan hívogatnak bennünket."

Toplista helyett: The Pouges diskográfia

RED ROSES FOR ME 1984

A zenekar tagjait nevezhetjük újítóknak, akik az ír népzenébe belopták a punk indulatait, a country vidámságát és a rockabilly játékosságát. VAgy: kitűnő zenészek Shane MacGowen énekes vezetésével, aki napjaink egyik legnagyobb narrátora, mégha sörszagú is a lehelete. Esetleg egyszerűen, az ír folk-rock legeredetibb kocsmazenekara.
Első Red Roses... nagylemezükön túlnyomórészt még a folk motívumom domináltak. Érezhető a The Dubliners hatása is. Egyes számok viszont, Pl. Down on the ground... viszont már sejtetik, hogy a zenekar néhány tagja a punkon nevelkedett. Vidám, jókedvű lemez.

RUM, SODOMY AND LUSH 1985

Második lemezük útját Elvis Costello egyengette és ez érződik is. A Rum Socomy... kitűnőre sikeredett. Talán egyik legjobb lemezük is lehetne. Kemény, lázadó és érzelmes számok keveréke. Plusz az ökörértékű Dirty Old Town. szinte minden számnak megvan a sajátságos arca és egyedi értéke.

IF I SHOULD FALL FROM GRACE WITH GOD 1987

Ez a lemez a The Pouges számára a r'n'r egyik legérdekesebb, legeredetibb zenekara címet hozta. Nyugodtan folytathatták volna az előző két lemez stílusában,, de ők megtoldották egy kis jazz-el, meg mexicó-i és török etno elemekkel, ami nagyonis használt az ír folk mentalitásuknak.
A '87-es év legjobb lemezei közt tartják számon.

PEACE AND LOVE 1989

Előző lemezükkel olyan magasra rakták a mércét, hogy az egyébként szolíd Peace and love elég szegényesnek tűnhet. Mindenesetre az eddig kitűnően funkcionáló társaság, itt egy kicsit kisiklott. Dalaik egy rockosabbak lettek, folk elemekkel míg idáig ez fordítva volt.
Azért az olyan számok mint a Lorelei vagy a Cotton field nem engedik, hogy csak úgyátsikoljunk a lemez felett.

HELLS DITCH 1991

Az újabbkeletű rajongóik kicsit nehezebben teremtették meg a kapcsolatot a szóbanforgó lemezzel. Inkább olyanok számára készült, akik már több mindent tudhatnak maguk mögött.
"Barátom micsoda helyek vannak ezen a földön"- akár ez is lehetne a lemez üzenete. A zene pedig egy kis intterkontinetális kalandozás, mert: "Life is a bitch and than you die!
(Hell,s Bich)

- A The Pogues annyi Ep-t, maxi singelt adott ki, hogy lehetetlen mind számontartani.

(SENKI)

C M C

CMC: Halálmánia

CMC rövidített néven jelentkezett új, nyolc számos kazettával a Cro-magnoni Cola. Huszadik századi történelmi anamnezisükben az együttes tagjai: Szántó Zoltán, a gitáron is játszó Kósa Vince, továbbá az "énekbeszéd" és a szövegek kreatora, Szász György a szöveg és a zene harmonikus egységét alkották meg a Visszafelé..., a Nincs tánc, nincs zene című számokban. Izgalmas a két zenekari mű, az Arrangement és az Europe. Közülük az utóbbi értelmezhető a zenekar pozitív üzenetének (a gyerekek önfeledt játékát, a jövőt szimbolizáló tisztaság és Adolf Hitler vagy Hirohito japán császár elmúlt időket idéző hangjának szembesítésével).

A komputerizált ritmusalapra hangfüggönycsodákból, zajokból és zenei bejátszásokból felépített számaikban elsősorban a szövegek a meghatározók. Ez tulajdonképpen előny meg hátrány is egyben. A mondandó izgalmas, de olykor az együttes a szövegnek úgy rendelte alá a produkciót, hogy a hallható muzsika már önmagában életképtelenné, másodlagossá vált. Erre vezethető vissza az, hogy a Laibach hangzó világával rokon zene számomra néhol zavaróan monoton lett (például az Ethno-Technik, a Halálmorze vagy a What People What Time című darabokban).

A gyűjteményben az is figyelemre méltó, hogy az együttes a felhasznált zenei és zajidézeteket (például afrikai és ausztrál bennszülött zenéket), beszédeket a tartalomnak alárendelten, montázsként használja, s nem öncélú hangforrásként. Biztos ízléssel, céltudatosan teremtik meg feszültséggel telt hangi világukat. hitelességükhöz nem férhet kétség. S ha valakire nyomasztólag hatna mindez, nem az ő hibájuk: ilyen a világ!

S ha esetleg kis pénzűként az igényesebb megszólalásnak is híve vagy, felejtsd el az albumot! A CD-változat mellett ugyanis LP-n nem lett a zene kiadva.

- kari -

ERDEI KRISZTINA

Félálomban

Ez a reggel is elszáradt
szirmokat hozott.

Ez a reggel is megfáradt
szerelmet adott.

Ez a reggel se önti rám
a sárga fényt.

Ez a reggel se hozta meg
titkos válaszát:
hol keressem az életem
értelmét,
s hol az az éj, mi reggelre
nárciszmezőt bontott körém...

A vágy természetrajza

Vannak olyan napok, mikor
szemem helyett a lelkem lát.

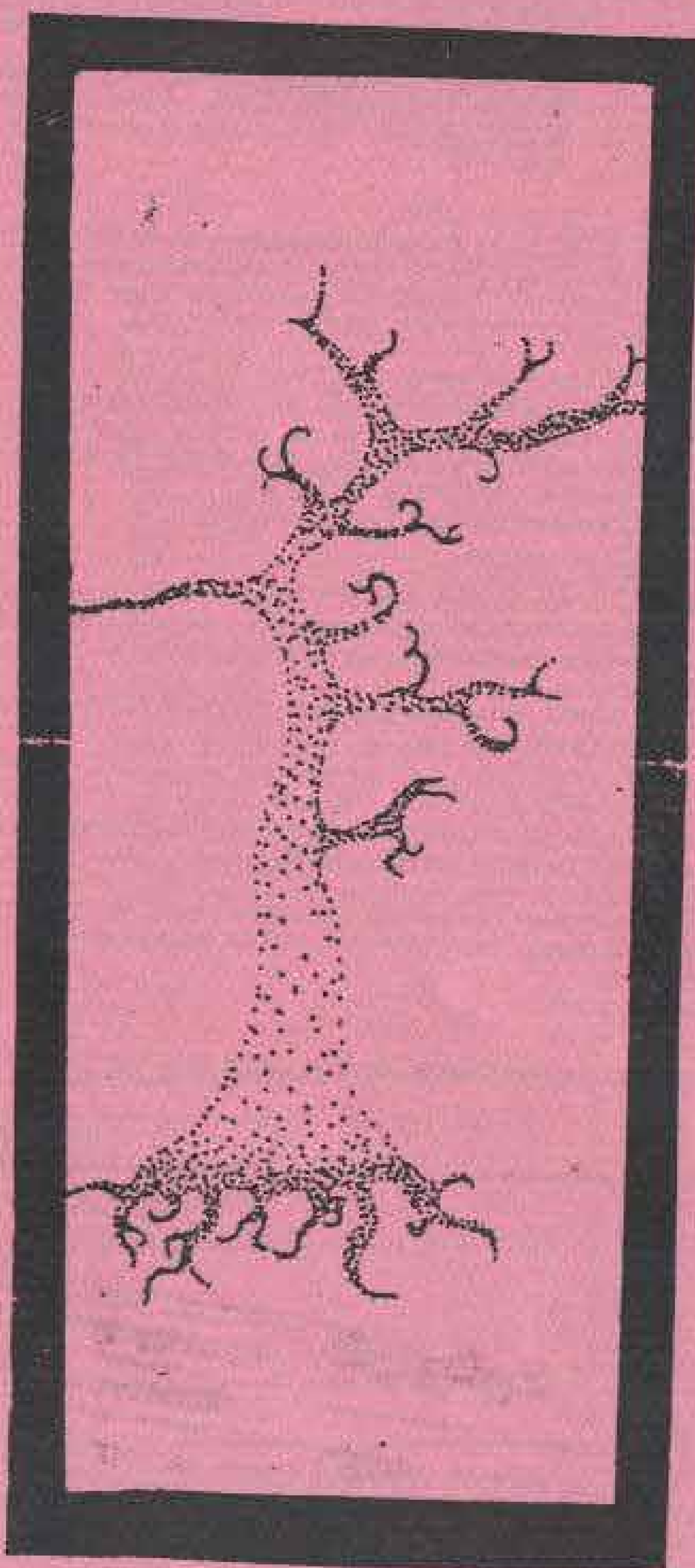
Vannak olyan napok, mikor
agyam helyén a szivem jár.

Vannak olyan napok, mikor
a testemben haláltáncot jár a vágy.

S vannak olyan napok is ám,
mikor nem akarok semmi mást
Csak újra és újra élvezni
tested minden mozdulatát.

Hazudok

Angyali üdvöket présel bár
ki a szád
De én tudom, hogy a
pupilláď közt átszűrt szavak
kis luciferként bontanak meg
érzésnyalábot, gondolatbokrétát
életfonalat.
S csak azért fáj, mert mindezt
a szemeddel teszed.

RADOVAN TADEJ

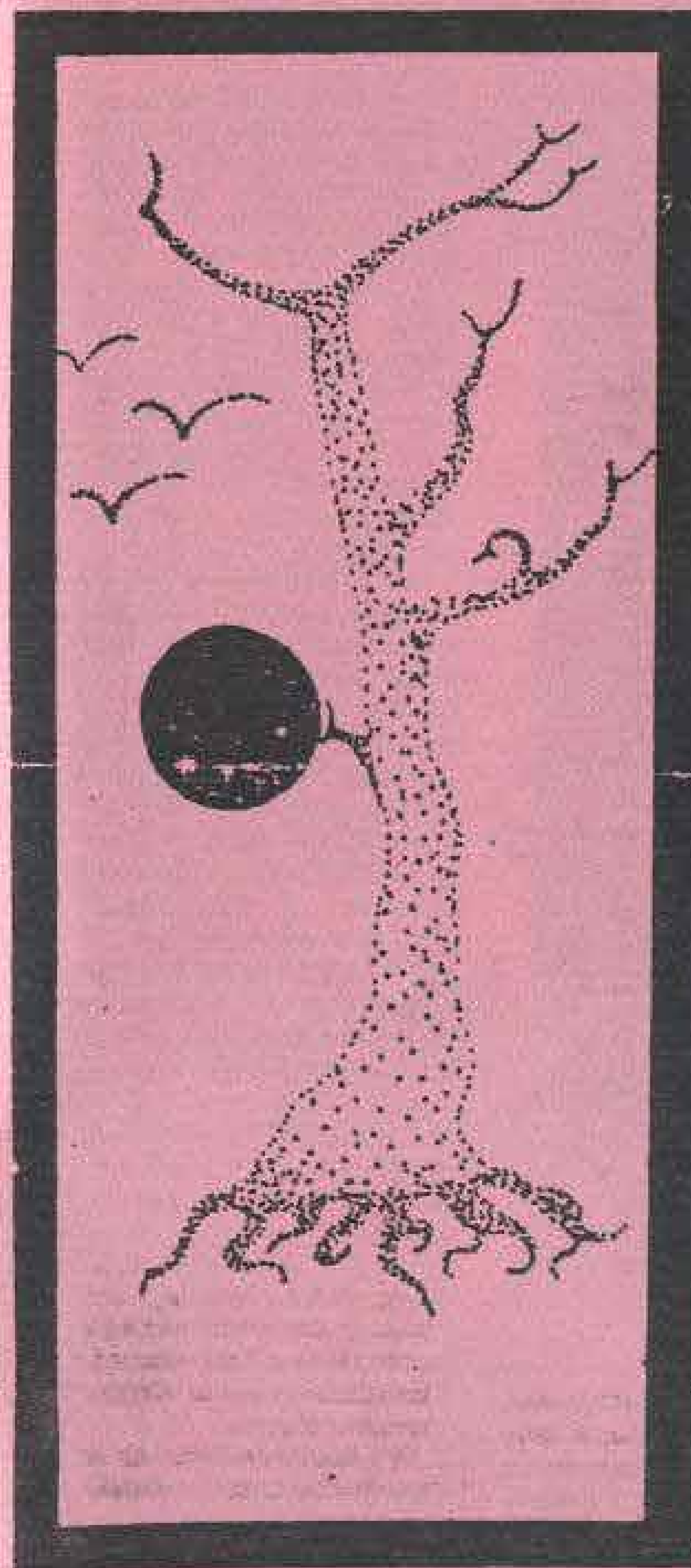
EMBEREK, LÁNYOK, VÁROSOK

A VILÁGON TEMÉRDEK EMBER ÉL
EMBEREK, KIKET MEG NEM ISMERÜNK
EGYEDÜL AZT TUDJUK, MIT ADHATNÁNAK NEKÜNK.

A VILÁGON SOK SZÉP LEÁNY ÉL
VÁROSOKNAK, EZREIBEN
S TALÁN MINDENÜTT LÉTEZIK EGY
AZ MINKET, KI SZÍVBŐL SZERET
S MÉGSEM OLTJUK AJKA SZOMJÁT.

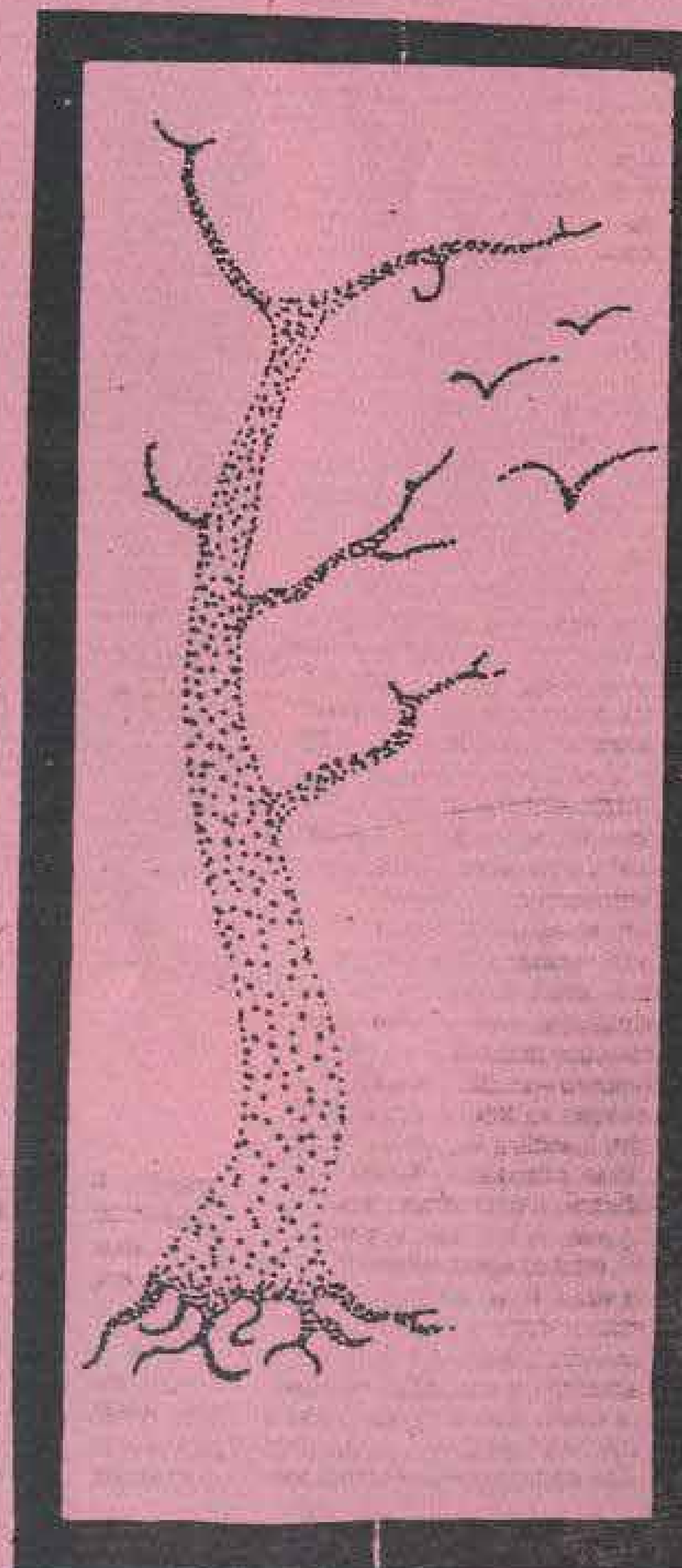
A VILÁGON LÉTEZNEK VÁROSOK
OLY SOKFÉLÉK, AKÁR AZ EMBERI ARCOK
LEHET, VALAHOL ÉL EGY EMBEBRKI JOBB
MINT TESTVÉR VAGY BARÁT OTTHON.

A VILÁGON OLY SOK EMBER VAN KÖZTÜNK,
EMBEREK, KIKET MEG NEM ISMERÜNK
S FÖLDÜNKÖN LÉTEZHET SOK VÁROS, ROKONLELKEIN
MÉGIS ISMERETLENEK MARADNAK NEKÜNK.

EX PANNÓNIA

ITT
A KARJA
OTT
A HANGJA
ELŐTTE
A KEBLE
AZUTÁN
AZ AJKA
ISMÉT
A KARJA
A HANGJA
A HAJA
A KEBLE
AZ AJKA
S MEGINT
AZ AJKA
A KEBLE
A HAJA
A HANGJA
A KARJA
EGYÜTT

Csömöröm önmagamtól...

(AVAGY: ANGYALCSINÁLÁS)

1992. március 29-én vasárnap este Baji Miklós Zoltán és Kovács István actionek nevezett produkciójával ért véget az a kéthetes eseménysorozat, amelyet a Fiatal Művészek Stúdiójában tartottak éjszakáról éjszakára. Az este 10 órakkor kezdődő előadásokon sajátos arculatú és sajátos irányzatot képviselő művészek mutatkoztak be. A produkciókat különböző névvel lehet illetni: performance, action, installáció, stb. A fellépő művészek maguk döntötték el kik szerepelnek az egymást követő estéken pályázat és előzetes koncepció ismertetése, ill. bemutatkozás alapján. A stúdió és a rendezvénysorozat rendezője Bencsik Barnabás fiatal művészettörténész volt. A záró esemény már azzal is tartogatott meglepetést, hogy a belépődíj két tojás volt.

Mekkora csöbrömpölő indulat lesül e szóban: csömör. Gerjeszt, indulatba hoz, cselekvésre kényszerít. ...ig a „játékszín" még csendes, ám ...om, a médiumok „várják" a tér két oldalán a maguk történetét. Az egyik oldalon a fehér „oltár", a másik oldalon egy fehér áldozati „magaslat". Az oltáron három pohár, előtte három üvegtolában színes oldatok. Sárga, kék és piros. Az áldozati magaslat önmagában. A két áldozóhely között a padlóra terített 2,5 x 2 m-es vászon.

A két performer, *Baji Miklós Zoltán* és *Kovács István* egyszerre lép színre. A performer legfontosabb kifejezőeszköze a saját teste, s ezzel együtt egész személyisége, ennek számára teremt különleges helyzetet, és környezete ezt „hosszabbítja meg" különböző anyagokkal, tárgyakkal.

Baji jeleket, termékenységet hordozó jeleket visz ecsettel a vászonra. Kékkel, sárgával, pirossal és feketével. Majd az „oltár" mögé áll. Kovács István az áldozati „magaslatra" kucorodik. Testét fekete, bő, zsákszerű ruha borítja. Alig mozdul, ám hótiszta lelke már testbe vágyik. Kezében, két végén pálcikára erősített, fekvő V alakban perforált fehér papír. Csöndesen zizeg, majd egyre fokozódó, kínlódásokkal terhes mozdulatokkal váratlanul szétszakad, lecsöndesül, lehull. Időt sem engednek az eszmélésre, mert a leheletnyi drámával egy időben Baji – az áldozatot bemutató – az „oltár" mögé áll. Kezében tojás. Az áldozat. Egy életkezdemény. Lendül a kéz, törik a tojás, és a törés pillanatában fülsértő sivítás hallatszik. A tojás tartalma a pohárba buggyan. A kék fiola is a pohárba ürül, majd az egész felöntve színültig sós vízzel. Rövid kavarás, és a pohár tartalma nagy kortyokban eltűnik. Benn van. Benn rekedt. Izeg-mozog, fészkelődik, nyughatatlan. Nem találja a helyét. Nem ott a helye. Mint a gejzír tör fel, préselődik át, utat törve a lába elé tett lavórba. Eközben fejére-testére hull a feloldozást ígérő, megváltó fehér lisztáldás. Liszt. A megőrölt búzamag. Népünk a búzamagot életnek nevezte. A mag. A minden magba sűrűsödő látlen képesség. Az újrakezdés ígérete.

A testnedvektől átlényegült „bellartam"-ba madárszárny ecset merül, hogy termékenyítő jeleit otthagyja a padlóra terített vásznon.

Az áldozati „magaslaton" a fekete, fortyogó anyaméhből eközben élet született. Embrionális testtartásából szelíden a vászonra csúszik, amin újra és újra végighengereg. Minden megfestett jel-kód a bőrére rajzolódik. Bőrére ég. Egyre mélyebbre, lelke lenyomatába. Úgy, ahogyan mindannyian végigéljük a születés katarzisát. Ahogyan a lényre fújjuk magunkat.

Amit mindketten ugyanabban az idősíkban megélnek, nekem, a „nézőnek" a köztes helyzet marad. Egy időben kell figyelnem az áldozatot elpusztítani akaróra és az áldozatra.

A két, egyidő-beli megjelenítés most már egymásba fonódó, egymást értelmező, egymást pusztító „akció". Végig. Azon a 60 percen át, melybe önmagukat antianyagként belepréselik. Ők tudják, minden egyes vonalat a véglegesség igényével kell meghúzni, minden gesztusnak a néző agyában kitörölhetetlen nyomot kell hagynia. Így válik a látható láthatatlanná. A láthatatlan pedig láthatóvá.

Amit eddig láttam, ismétlődik. Még egyszer és még egyszer. Mialatt mindkettőjükre újabb és újabb rétegek rakódnak. Kívül és belül. Háromszor. Gondoljunk népmeséink három próbájára. Krisztus kálváriájára. Háromszor rogy össze a kereszt súlya alatt elítéltetésétől bevégeztetéséig tartó útján.

Minden élet élni akar! Ám az egész „akció" során csak a görcsös erőfeszítés, az emberkezdemény mindenáron való elpusztítása a végső cél. Ma is mindennapos gyakorlat az angyalcsinálás. Kórházak szülészeti statisztikái igazolják, mennyi az évenkénti abortuszok riasztó számadata.

A két performer nem szépeleg. Durván szembesít az örök igazsággal. Tiszteld az életet! Az élet minden létformáját!

Úgy löki, gyűri, csavarja, préseli a lavórkukába, mint egy undorító masszát, mintha soha nem lett volna emberi külseje. Arcán vicsorgó düh, indulatosan lehajol és dühödten kivonszolja áldozatát.

Példabeszédet láttam az ember kiszolgáltatottságáról, veszélyérzetéről. Környezete vajúdásáról, az ember haláláról.

A hátrahagyott akciókép is a fenti üzenetet sűríti. A kép bal felén szembenéz velem a medve-oroszlán fej. Még csak ott. A „kertek alatt". A kapun túl. Egyelőre.

Erdősi Géza

VE-GALÉRIA

KIÁLLÍTÁS

ZAP KIÁLLÍTÁS